

4 В Укроборонпромі розповіли, як нечисті на руку ділки нищать вітчизняні стратегічні підприємства, допомагаючи ворогові

6 «Урядовий кур'єр» знайомить з найцікавішими принадами майже тисячолітнього Богуслава на Київщині

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 2 ЖОВТНЯ 2020 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№192 (6806)

ЦИТАТА ДНЯ

ДМИТРО РАЗУМКОВ:

«Парламент під час розгляду проекту держбюджету-2021 наполягатиме на збільшенні видатків у секторі оборони та безпеки задля ефективного реагування на надзвичайні ситуації».

Голова Верховної Ради про необхідність перегляду деяких статей головного кошторису країни

Військо очікує на призовників

ОБОРОНОЗДАТНІСТЬ. Відучора в Україні розпочато осінній призов. Про це йдеться в додатку до розпорядження Кабміну «Про затвердження чисельності громадян України, що підлягають призову на строкову військову службу, обсягу видатків для проведення призову у жовтні — грудні 2020 року». Призову підлягають 13 570 осіб, з яких 7,5 тисячі служитимуть у Збройних силах, 600 — у Держспецтрансслужбі, 4970 — у Нацгвардії, пів тисячі мають стати прикордонниками.

У Кабміні акцентували, що призов громадян віком 18—19 років проводять за їхнім бажанням, тобто за письмовою заявою, повідомляє УНІАН. А в Міністерстві оборони нагадують, що призваних на строкову службу не залучатимуть до проведення операції Об'єднаних сил на сході нашої країни.

Згідно з додатком до розпорядження, загальний обсяг видатків для проведення призову громадян на строкову військову службу у жовтні — грудні становить 58 312 054 гривні. Видатки на одного призовника становлять 4297 тисяч гривень, з яких 4204 тисячі становить грошова допомога.

ЦИФРА ДНЯ

867,5 млрд грн

становили доходи населення у другому кварталі 2020 року. Це на 4,5% менше, ніж торік за аналогічний період, за даними Держстату

Як мушлі Чорне море рятують

Фото з сайту opore.city

ЕКСПЕРИМЕНТ. Українські вчені виявили забруднювачів води й запропонували оригінальний спосіб її очищення

На Луганщині знову вирують пожежі

ЛІКВІДАЦІЯ НАСЛІДКІВ. Злочинна тактика проросійських бойовиків укотре призвела до загоряння лісових масивів

Наталія БІЛЕНЬКА
для «Урядового кур'єра»

Останнього дня вересня майже одночасно сталися займання в різних районах області. Через посуху й шквальний вітер за

добу вогонь поширився майже на 10 000 гектарів лісу. У вогняному колі опинилися 11 сіл.

Відомо про дев'ятьох загиблих і 120 евакуйованих людей. Ще десятеро госпіталізовано через отруєння чадним газом. На

Луганщині зафіксовано 146 пожеж, з них ліквідовано 82, триває гасіння ще 64. Найбільше постраждали населені пункти Новоайдарського району: с. Муратове, де вогнем пошкоджено 26 приватних будинків, с. Кряків-

ка — п'ять (з них два житлові), с. Трохізбенка — два.

У Станично-Луганському районі поблизу сіл Вільхове, Лобачеве та Геївка лісова пожежа охопила понад 200 гектарів, ще у трьох місцях сталося загоряння очерету й су-

хої рослинності. Внаслідок цього в с. Артема вогнем пошкоджено три нежитлові будинки і три господарські споруди, у с. Болотене — житловий будинок і три нежитлові. У с. Кіндрашівка споруди не постраждали.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 2 жовтня 2020 року

USD 28.3343
за 1 долар США

EUR 33.3282
за 1 євро

RUB 3.674
за 10 рублів

AU 54013.68

AG 676.11
за 1 трійську унцію

PT 25672.01

PD 66039.32

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Чи ковтають українці фейки та пропаганду

МЕДІАГРАМОТНІСТЬ. Свіже соціологічне дослідження свідчить про ще недостатній рівень інформаційного розвитку суспільства

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Уміння аналізувати інформацію, ставити її під сумнів, мислити критично, аби помічати пропаганду, цензуру, однобокість подання матеріалу, фейки, дезінформацію, цікавитися власниками ЗМІ, щоб розуміти вплив на інформацію та її подачу, — усі ці навички притаманні медіаграмотній людині. А наскільки такі ми?

Трохи пролило світло на це соціологічне дослідження про зміни у споживанні інформації населенням України після виборів 2019 року й під час пандемії коронавірусної хвороби та карантину. Його проведено у серпні цього року в усіх регіонах за винятком окупованих територій. Опитано 2022 респонденти віком понад 18 років. У фонді «Демократичні ініціативи ім. Ілька Кучеріва» переконані, що вибірка репрезентативна для всього дорослого населення за основними соціально-демографічними показниками.

Небезпечна піддатливість

Аналітик фонду Петро Бурковський зазначив, що нині українці, коли сумніваються в певній інформації у ЗМІ чи со-

цмережах, шукають інформацію в інших джерелах. Так відповів 41% опитаних. Майже третина у такому разі розмірковує, кому вигідно саме так трактувати події.

«22% сприймають інформацію як одну з можливих версій подій. Тобто майже п'ята частина населення країни піддається альтернативній правді, а фактично перекичування інформації. Лише 8%, маючи сумніви, намагаються з'ясувати більше інформації про власника ЗМІ чи автора допису в соцмережі, менш як 3% звертаються до організацій, які перевіряють факти», — зазначив він.

А на питання, хто має протидіяти фейкам і дезінформації, найбільше опитаних — 46% відповіли, що держава та власники ЗМІ (частка зросла порівняно з дослідженнями 2018—2019 років), але до 21% поменшало тих, хто вважає, що до цього мають долучатися і пересічні українці.

Як зауважує директорка ГО «Детектор Медіа» Галина Петренко, саме користувачі мереж поширюють інформацію, і нерозуміння своєї відповідальності — ще одна прогалина в медіаграмотності. Петро Бурковський додає, що слід проводити роз'яснювальну роботу,

бо від рівня освіченості та обізнаності великою мірою залежить, чи поширюватимуться фейки.

«Щодо критеріїв вибору джерела інформації, то відповіді респондентів засвідчили: у нас як у доволі розвиненому інформаційному суспільстві людей цікавить контент, зручність і зрозумілість подачі, швидка реакція ЗМІ на події, нейтральність і незаангажованість. Тобто пріоритети — швидка, якісна й бажано безпристрасна інформація.

тором, є над чим працювати. Треба пояснювати, що таке насправді незаангажованість і репутація ЗМІ. Адже Росія не перестане цим користуватися в майбутньому», — акцентує Петро Бурковський.

Росія — агресор

В інтерпретуванні подій українцями з лютого 2019 року, тобто з часу виборів, відбувся істотний, хоч і не критичний злам. Більшість опи-

Нерозуміння своєї відповідальності — ще одна прогалина в медіаграмотності.

Але є особливості в регіональному розрізі. Для жителів південних і східних областей більший пріоритет порівняно із західними та центральними областями нейтральність і незаангажованість ЗМІ. Хоч самі переважно дивляться канали з прокремлівською пропагандою. Тобто є загроза, що певний стиль подачі інформації громадяни сприйматимуть як стандарт незаангажованості й безпристрасності.

Тож і для національного регулятора, і для громадських організацій, які стежать за інформпрос-

таних зауважила, що Росія почала війну на Донбасі. Якщо у лютому 2018-го таких було 52%, у лютому 2019-го — 49%, то у серпні 2020-го — понад 60%. П'ята частина — 21% вважає, що війну почали український уряд та олігархи. У 2018-му таких було 15%, а 2019-го — майже 17. Не могли визначитися позаторік 33%, торік — 35, нині — 18. Дві третини вважають те, що відбувається на Донбасі, російською агресією за підтримки місцевих бойовиків. Лише п'ята частина називає це громадянською війною.

Щодо Майдану, то більшість — 54% громадян вважає, що останній Майдан був Революцією гідності, а третина називає його державним переворотом і захопленням влади.

«Російський дискурс про те, що Майдан — це переворот, що війна на Донбасі громадянська і винні в ній українські політики, за останні півтора року програв. Це крок уперед, люди критичніше ставляться до російської пропаганди, стають свідомішими, пристають на позицію, яка відображає реальність», — констатує Петро Бурковський.

Та останнім часом набуває популярності інша теза, впроваджувана роспропагандою і проросійськими силами в Україні: мовляв, співпраця з МВФ — елемент зовнішнього управління. Із такою тезою згодні 45% опитаних, необхідною економічною допомогою це називають 38%.

«У питаннях Майдану, війни на Донбасі, МВФ є вікова залежність: молодші респонденти відкидають російську версію, старші підтримують (це більшість респондентів, які відповіли, що віддають перевагу телеканалам у сприйнятті інформації). Тобто можна припустити зв'язок між підривною роботою проросійських те-

леканалів в Україні й тим, що тези російської пропаганди здобувають підтримку наших співгромадян. І цей вплив найбільший у південних і східних регіонах. Це загроза нацбезпеці, і з цим впливом треба боротися. Ідеться про співпрацю громадянського суспільства і держави в обмеженні й боротьбі з цим інформвпливом. Російська пропаганда просуває те, що Україна рухається до кризи, занепадає, розпадається. Пропаганда не працює, коли слова розходяться з реальністю, але коли реальність залишається кризовою, депресивною, пропаганда починає працювати», — каже Петро Бурковський.

Україна нині стоїть перед черговими місцевими виборами. І українці також цікавляться цією темою. Політичні партії, політики почали дуже сильно вкладатися у просування себе не в класичних медіа з редакційним контролем, а в соцмережах. І не через рекламні ролики, а через оплачених лідерів громадської думки і блогерів, яких ніхто не контролює. Тому різні ГО й аналітичні центри мусять серйозно брати до уваги те, що відбувається в соцмережах, а не лише у класичних ЗМІ.

На Луганщині знову вирують пожежі

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

У Старобільському районі зафіксовано три осередки загоряння хвйної підстилки з переходом у верхову пожежу, житло не постраждало.

Пожежа поширилася у напрямку Северодонецька. Уночі внаслідок верхової пожежі у селі Воронове горіло на чотирьох вулицях. У селищах Сиротине та Осколонівка верхова пожежа перекинулася на житлові будинки.

Із села Муратове вночі евакуювали 35 людей. Дорослих тимчасово розмістили у школі смт Новоайдар, а дітей — у місцевій лікарні. У двох школах Северодонецька теж тимчасово розмістили майже 90 евакуйованих.

Офіційні служби повідомляють, що евакуйованих забезпечать гарячими обідами, а ось ковдри, постільну білизну й теплі речі збирали волонтери через місцеві групи в соціальних мережах, адже з огляду на небезпечку люди не встигли навіть одягтися належно і взяти із собою найнеобхідніше.

До гасіння залучено майже 1300 людей особового складу та понад 200 одиниць техніки з Хар-

Бійці ДСНС не знають спочинку в боротьбі з вогнем

ківської, Донецької, Дніпропетровської та Луганської областей. У Северодонецьку патрульна поліція перекинула рух на кількох вулицях.

Нині загрози поширення вогню на обласний центр немає. Сил і засобів для ліквідації пожежі вистачає, повідомляє пресслужба Луганської ОДА. До ліквідації залучено й пожежну авіацію ДСНС. Активну участь у боротьбі зі стихією вкотре беруть військовослужбовці ООС.

Голова Луганської ОДА Сергій Гайдай, який очо-

лив цілодобовий штаб ліквідації пожежі на Луганщині, подякував рятувальникам, військовим та усім причетним до приборкування вогню й порятунку людей.

Спершу причини пожежі були невідомі. Станічно-Луганська РДА, розташована поблизу лінії розмежування, опублікувала на своїй сторінці у соцмережі такий допис: «Протягом шести років, щоразу як здіймається сильний вітер, на території району виникають пожежі. Зазви-

чай вони починаються з берега Сіверського Дінця від вибуху міни, трасуючого заряду, РПГ тощо. Не став винятком і цей день. Щойно посилювався вітер, об 11.00 стали надходити повідомлення про пожежі».

Іншими словами, загоряння розпочалося після чергового обстрілу проросійських бойовиків, які трасуючими боеприпасами навмисно підпалили сухий ліс, доводячи ефективність своєї підступно-бандитської тактики.

Евакуйованим із небезпечної зони надають медичну, психологічну допомогу, забезпечують харчуванням

«Уряд надасть кошти з резервного фонду державного бюджету для допомоги постраждалим та подолання наслідків пожежі у Луганській області. Сума збитків ще встановлюється. Очікуємо оперативних розрахунків від Луганської обласної військово-цивільної адміністрації та ДСНС», — відреагував у своєму телеграм-каналі Прем'єр-міністр Денис Шмигаль. Учора ситуація стала предметом розгляду Державної комісії ТЕБ і НС.

На місці в цілодобовому режимі працюють рятувальники, зокрема голова ДСНС Микола Чечоткін, повідомляє Укрінформ. Для оперативної взаємодії з урядом на місце за дорученням Прем'єр-міністра терміново вилетіла урядова команда у складі першого заступника міністра внутрішніх справ Сергія Ярового, першого заступника міністра з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій Ростислава Замлинського та голови Держлісагентства Василя Кузьовича.

ЕКОЛОГІЯ

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Чорне море радує українців теплими хвилями, неймовірними затоками, лиманами, білосніжними пляжами, щедрими надрами і великою кількістю корисної живності. Однак ми дуже часто до моря та його багатства ставимося як нерозумні господарі. Така безвідповідальна позиція призвела до того, що Чорне море вже волає про допомогу. Чи можна допомогти йому і що роблять для цього, з'ясував «Урядовий кур'єр».

Пластик і ліки — головні загрози

Хто бував на курортах Миколаївщини, той розуміє, чому море називають Чорним. Так, воно не Адриатика і навіть не Чорне море біля берегів Грузії чи Туреччини. У нас воно чорне або темно-зелене, зовсім нечасто набуває смарагдового кольору чи дивує прозорістю. Основна причина — забруднення. Це розуміє навіть пересічний турист, і він частково має рацію.

Проте є й інші версії походження назви моря. Римський географ Помпоній Мела писав, що спочатку грецькі мореплавці й торговці називали це море Скіфським. Згодом після неодноразових сутичок з місцевим населенням назвали його понт Аксінос, що перекладається, як негостинне. А вже греки під час подорожей потрапляли у шторми й тумани, стикалися з войовничим скіфами й таврами. Пізніше, коли греки довели, що спілкування з ними вигідне, вони перейменували Чорне море на понт Евксинський, що означає гостинне.

Серед версій походження назви великі глибини, що додають чорного забарвлення, або ж окислення металів сірководнем.

Хоч би якими були версії, українці щороку обирають узбережжя Чорного моря для відпочинку, не замислюючись, що приховано в його водах.

Відповіді на запитання, що загрожує Чорному морю, дав проєкт ЄС-ПРООН «Вдосконалення екологічного моніторингу Чорного моря» (EMBLAS-Plus), спрямований на здобуття знань про сучасний стан Чорного моря заради його ефективного збереження. Проєкт передбачав спільні дослідження у відкритому морі та національні моніторинги. Під час їхнього впровадження виявили, що 85% усього сміття в Чорному морі становлять фрагменти різного пластику. Під впливом ультрафіолету та високої температури води вони поступово розпадаються на дрібніші й осідають на дні.

Кандидат біологічних наук дослідник моря Євген Дикий пояснив, чому пластик становить загрозу для водойми та їхтїофауни.

«Пластик може існувати в морському середовищі майже 400 років. Подріблений пластик потрапляє у шлунки морських організмів, —

зазначає науковець. — Жодна риба, жодне безхребетне не вміє відрізнити, де одноклітинні водорості, а де такого самого розміру пластик. Вони просто не навчилися їх відрізнити. У підсумку морські мешканці гинуть, хоч їжі вистачає. Їхні шлунки забиті пластиком».

Проведені дослідження дали змогу зробити висновки, що забруднення нафтою та важкими металами залишилися у минулому. Промислові підприємства — не головні забруднювачі Чорного моря.

«Найбільше засмічують його люди, — переконує Євген Дикий. — Ми виявили понад 150 нових речовин, з яких більшість — це компоненти медичних препаратів. Продукти переробки в організмі цих ліків потрапляють у каналізацію, потім в річки та море. Роками ці продукти розпадаються живуть у морській воді й накопичуються по харчовому ланцюжку в морських організмах. Виявили значну кількість речовин, які містяться в косметичних засобах і парфумах. Вони залишаються стійкими і тривалий час перебувають у морській воді й забруднюють її».

Ми вже і забули запах того парфуму, а його похідна десятиліттями живе у водоймі й отрує морську екосистему. Є над чим замислитися.

Рятування рифами

Звісно, люди можуть урятувати море, якщо менше його забруднювати

Кінбурнську косу обрали для проведення першого в Україні експерименту

муть. Проводячи просвітницькі, інформаційні, екологічні акції, контролюючи скиди забруднювачів, прибираючи прибережні смуги. На думку вчених, море може і саме очищатися, боротися із тим брудом, який ми в нього скидаємо.

Такий спосіб як експеримент запропонували екологи, туроператори, волонтери, громадські активісти, Національний природний парк «Білобережжя Святослава», регіональний ландшафтний парк «Тилігульський», ферма «Устриці Скіфії». Підтримував проєкт ЄС-ПРООН. У межах ініціативи у водах Кінбурнського півострова на Миколаївщині розмистили штучні рифи з мушель устриць. А раковини та молюски, які до них прикріпляються, зокрема мідії, виконуватимуть роль організмів-фільтраторів морської води. Вони візьмуть на себе основний удар, відбираючи зайві речовини, у підсумку органічне забруднення може перетворитися на здорову біомасу.

Про те, як працюють штучні рифи і з чого їх виготовлено, розповів Євген Дикий.

«Особливість Кінбурнської коси в тому, що дно тут піщане, — каже науковець. — На піску та мулі молюскам складно закріпитися. Ми хочемо їм допомогти. Для цього є давня технологія — штучний риф. Це створений з нешкідливих біологічно інертних матеріалів субстрат, що розміщується там, де зручно оселятися водоростям та молюскам, які у процесі своєї життє-

діяльності фільтруватимуть морську воду. Це експериментальний майданчик в Україні, наша власна розробка. Як основний субстрат використали мушлі устриць, що з точки зору екології ідеальний варіант. Їх вирощують на фермі в Коблево. Устрицями пригощають туристів, а мушлі передають нам».

Морським організмам осідати на мушлях устриць

лонтерів-водолазів уже закріпила їх у двох місцях Кінбурнської коси до залишків палів та металевих містків.

Голова громадської організації «Кінбурн» Микола Грубий вважає, що цей проєкт новаторський та перспективний.

«Сподіваюся, що експеримент вдасться, а ми продовжимо співпрацю з міжнародною організацією

85% усього сміття в Чорному морі становлять фрагменти різного пластику. Під впливом ультрафіолету та високої температури води вони поступово розпадаються на дрібніші й осідають на дні. Виявили понад 150 нових речовин, з яких більшість — це компоненти медичних препаратів. Роками вони живуть у морській воді й накопичуються в морських організмах.

зручно. Навіть якщо риф зруйнують морські шторми, наявність мушель у воді морю не зашкодить. А користь будівництва рифу можна буде виміряти. Тут використовують математику. Слід підрахувати кількість мідій, які росли на рифі, в кілограмах на квадратний метр. І врахувати те, що одна мідія очищує 3—9 літрів води за добу залежно від її температури, пори року, розміру самих мідій.

Мушлі помістили в мішки, виготовлені з екологічного матеріалу, що не зашкодить морю. Група во-

EMBLAS-Plus та всіма зацікавленими громадськими організаціями з дослідження Чорного моря та його очищення», — зазначив волонтер.

Експертка з комунікацій проєкту «Вдосконалення екологічного моніторингу Чорного моря» Олена Марушевська каже, що про перші підсумки експерименту науковці дізнаються ще восени, бо саме в цей час мідії активно розмножуються.

«А згодом побачимо, як поводитимуться рифи й чи сподобаються вони морським мешканцям, — міркує Олена. — Ми давно плідно співпрацюємо з НПП «Білобережжя Святослава», що на Кінбурнській косі, де найчистіше море. Наш проєкт передбачає здобувати знання про Чорне море і паралельно вживати заходів, щоб його оздоровити».

Подбати про чисте узбережжя

У Національному природному парку «Білобережжя Святослава» добре розуміють, що очищати слід не лише море, а й узбережжя. Тому долучилися до ще однієї ініціативи міжнародних організацій. Зокрема із сортування,

вивезення та перероблення відходів. Звісно, проблема актуальна для всієї країни, але в місцях скупчення людей, у зонах відпочинку вона загострюється.

Як розповів очільник НПП «Білобережжя Святослава» Юрій Козловський, у національному парку ще на початку діяльності розробили концепцію поводження з відходами. Вона передбачає насамперед сортування сміття, видалення вторинної сировини. А те, що неможливо переробити, слід вивозити на полігони твердих відходів.

«На жаль, у наших умовах це дуже складно, — зазначає Юрій Іванович. — Такий полігон розміщено на території Голої Пристані Херсонської області. В умовах піщаного бездоріжжя перевезення сміття можливе лише на спеціальних потужних автомобілях. Щоб зменшити собівартість вивезення відходів і поліпшити санітарну ситуацію в місцях відпочинку, перший акцент роблять саме на запровадженні сортування сміття, його подрібненні та пресуванні (пластику). Цього року реалізують перший етап програми, яка виграла конкурс. Вона передбачає придбання гідравлічного преса для пластику. Також придбано асепізаторську діжку для відкачування рідких відходів.

Із Кінбурнської коси вже відправили останню машину сміття, що залишили відпочивальники на шести рекреаційних пунктах. Усього за літо вивезли майже тисячі кубічних метрів відходів на полігон у Голій Пристані. У перспективі на території національного парку за підтримки міжнародних екологічних організацій планують побудувати локальну очисну споруду, якою зможуть користуватися всі рекреаційні пункти. На жаль, інколи і місцеві жителі безплатно користуються тим, що парк сортує й вивозить сміття. Вони просто підкидають до рекреаційних пунктів свої відходи.

«Ми в цьому напрямі співпрацюємо із сільською радою і населенням, — ділиться Юрій Козловський. — Така поведінка місцевих жителів — питання свідомості людей. Усі мають розуміти, що чисте довкілля зробить місцевість привабливішою і привабить більше туристів».

Із ним погоджується очільниця Асоціації лідерів туристичного бізнесу в Миколаївській області Тетяна Чичкалюк: «Ми хочемо, щоб наше Чорне море було гарним, привабливим, чистим. Треба долучатися до збереження моря, щоб воно радувало нас і наших гостей. У цих двох проєктах щодо встановлення рифів та очищення узбережжя поєднуються екологія і туризм. Людей приваблює чисте море й чисте узбережжя. Нам під силу зберегти первинну красу Кінбурнської коси».

А море та пляжі обов'язково дочекаються нових туристів вже у наступному сезоні.

Тетяна Чичкалюк вважає, що туристи готові обирати екологічно чисті місця для відпочинку

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Питання делегації України для участі у Тристоронній контактній групі

1. На часткову зміну статті 2 Указу Президента України від 5 травня 2020 року № 167 «Про делегацію України для участі у Тристоронній контактній групі» (зі змінами, внесеними Указами від 30 липня 2020 року № 302, від 18 серпня 2020 року № 327) вивести зі складу делегації України для участі у Тристоронній контактній групі В.Фокіна, увільнивши його від виконання обов'язків першого заступника глави делегації.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
30 вересня 2020 року
№ 414/2020

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Раду соціального розвитку регіонів

З метою забезпечення гарантій соціального захисту населення, доступності та якості соціальних послуг, у тому числі під час проведення реформ із децентралізації влади, сприяння налагодженню ефективної взаємодії державних органів з органами місцевого самоврядування, інститутами громадянського суспільства у вирішенні питань реалізації громадянами права на соціальний захист, відповідно до пункту 28 частини першої статті 106 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Утворити Раду соціального розвитку регіонів як консультативно-дорадчий орган при Президентові України.

2. Затвердити Положення про Раду соціального розвитку регіонів (додається).

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
30 вересня 2020 року
№ 415/2020

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 30 вересня 2020 року № 415/2020

ПОЛОЖЕННЯ

про Раду соціального розвитку регіонів

1. Рада соціального розвитку регіонів (далі — Рада) є консультативно-дорадчим органом при Президентові України.

2. Рада у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства, а також цим Положенням.

3. Основними завданнями Ради є:

системний аналіз ситуації щодо забезпечення гарантій соціального захисту населення, у тому числі під час проведення реформ із децентралізації влади, напрацювання за результатами такого аналізу та внесення на розгляд Президентові України пропозицій щодо можливих шляхів вирішення проблемних питань;

підготовка, розгляд законопроектів, які пропонуються для внесення Президентом України на розгляд Верховної Ради України і стосуються питань соціального захисту населення, приведення законодавства України у соціальній сфері у відповідність із європейськими стандартами;

напрацювання пропозицій щодо налагодження взаємодії з інститутами громадянського суспільства у вирішенні питань надання соціальних послуг особам/сім'ям, які перебувають у складних життєвих обставинах, сприяння поширенню кращого вітчизняного та міжнародного досвіду.

4. Рада для виконання покладених на неї завдань має право в установленому порядку:

1) запитувати та одержувати від державних органів, органів місцевого самоврядування, всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань, підприємств, установ, організацій необхідні інформацію, документи і матеріали;

2) утворювати в разі потреби тимчасові робочі групи для вивчення окремих питань, що належать до компетенції Ради, залучати до роботи в таких групах експертів і фахівців (відповідно до їх згодою або за погодженням з їх керівниками);

3) запрошувати на свої засідання та залучати до обговорення окремих питань представників державних органів, органів місцевого самоврядування, всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань, підприємств, установ, організацій, вітчизняних та іноземних експертів і фахівців;

4) ініціювати проведення конференцій, круглих столів, нарад з питань, що належать до компетенції Ради.

5. Рада у процесі виконання покладених на неї завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими допоміжними органами і службами, створеними Президентом України, а також центральними та місцевими органами виконавчої влади, громадськими об'єднаннями.

6. Рада утворюється у складі голови, секретаря та інших членів Ради, які беруть участь у її роботі на громадських засадах.

Головою Ради є Заступник Керівника Офісу Президента України з питань соціальної політики та охорони здоров'я.

Секретарем Ради є керівник структурного підрозділу з питань соціальної політики і охорони здоров'я Офісу Президента України.

До складу Ради входять за посадою заступник Міністра соціальної політики України, заступник Міністра охорони здоров'я України, заступник Міністра у справах ветеранів України, заступник Міністра фінансів України, заступник Міністра цифрової трансформації України, заступник Міністра розвитку громад та територій України, заступник Міністра освіти і науки України, керівник структурного підрозділу з питань регіональної політики та децентралізації Офісу Президента України, заступники голів обласних, Київської міської державних адміністрацій (за погодженням з їх керівниками), а також голова, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів (за згодою).

7. Голова Ради:

скликає засідання Ради та визначає їх порядок денний;

головує на засіданнях Ради;

представляє Раду у відносинах із центральними та місцевими органами виконавчої влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями, підприємствами, установами, організаціями, а також із засобами масової інформації.

8. Секретар Ради здійснює організаційне забезпечення засідань Ради, веде протоколи засідань Ради, виконує за дорученням голови Ради інші завдання.

9. Основною організаційною формою роботи Ради є засідання, які проводяться за потреби.

Засідання Ради є правомочним, якщо на ньому присутні не менше половини від складу Ради.

10. Рішення Ради приймаються більшістю голосів присутніх на засіданні членів Ради шляхом відкритого голосування. У разі рівного розподілу голосів голос голови Ради є вирішальним.

За результатами засідання оформлюється протокол, який підписується головою та секретарем Ради.

11. Організаційне, консультативне, інформаційне та експертно-аналітичне забезпечення діяльності Ради здійснюється Офісом Президента України та Державним управлінням справами (у межах компетенції).

Керівник Офісу Президента України А. ЄРМАК

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про День територіальної оборони України

Ураховуючи важливість територіальної оборони у забезпеченні обороноздатності та територіальної цілісності України, роль складових сектору безпеки і оборони та інших суб'єктів, що залучаються до виконання завдань територіальної оборони, а також з метою подальшого розвитку сучасних військових традицій **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Установити в Україні День територіальної оборони України, який відзначати щорічно в першу неділю жовтня.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
30 вересня 2020 року
№ 417/2020

Заводик у шухлядку:
злочинні схеми в оборонці

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА. В Укроборонпромі розповіли, як нечисті на руку ділки нищать вітчизняні стратегічні підприємства, допомагаючи ворогові

Володимир
КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Жахливий факт: держава, яка понад шість років веде неоголошену, але кровопролитну війну, втрачає оборонні підприємства. І не внаслідок ворожих бомбардувань, а через підступи корумпованих керівників.

Для цього використовували злочинні схеми — про найпоширеніші розповів заступник генерального директора з безпеки державного концерну «Укроборонпром» Костянтин Бушуєв. За його словами, це створення штучної кредиторської заборгованості та так звані інвестиційні договори. Обидві ці схеми зафіксовано у кримінальних провадженнях, порушених за фактами розкрадання майна державного концерну.

Саме за такими схемами було фактично знищено державні підприємства «Буревісник», «Генератор», «Радар», КАРЗ тощо. А це ж стратегічно важливі оборонні об'єкти. Сама назва «Радар» свідчить про нагальну потребу цього підприємства для країни, що воює і прагне зміцнити могутність свого війська.

Рецепти корупції

Перша зі згаданих схем має такий вигляд: підприємство оформлює на себе величезний кредит, який, вочевидь, не зможе погасити, на крайній невідкладній ситуації або ж укладає так само невідкладний контракт, який ніхто не збирається виконувати, з комерційною фірмою — учасником схеми. За невиконання цього контракту набігають зашмарні штрафи. Так виникає величезна кредиторська заборгованість, яка фактично унеможливує будь-яку господарську діяльність підприємства.

Тут з'являється добродій — теж учасник схеми. Він викуповує цю заборгованість, а на погашення її вимагає банкрутства підприємства або його примусового продажу через Державну виконавчу службу. При цьому умови продажу та інші питання розпорядження майном вирішують кредитори — на свою користь, певна річ.

А суть так званих інвестиційних договорів полягає в тому, що вони передбачають побудову якихось об'єктів на землях, що належать підприємству. При цьому в пайовий внесок підприємства зараховується лише вартість нерухомого майна, розташованого на ділянці, але не вартість самої ділянки. Так внесок підприємства багатократно занижується, відповідно і до-

ходу йому від цієї оборудки жодного, все йде в кишеню стороннього інвестора. Така схема 2016 року стала предметом розслідування правоохоронних органів на заводі «Радар», були намагання витворити щось схоже на заводі «Буревісник».

І це ще не все. Голова громадської експертної організації StateWatch Гліб Каневський додає: колишнє керівництво Укроборонпрому здавало в оренду понад 80% об'єктів нерухомості за розцінками, нижчими від ринкових. Це засвідчили підсумки розслідування спільно з міжнародним фондом «Відродження».

Наведені факти стосуються заводів «Маяк» та «Радар». Такими діями керівництво цих підприємств завдало державі збитків орієнтовно на 3,7 мільйона гривень за місяць. За словами директорки із закупівель ДК «Укроборонпром» Надії Бігун, таке становище склалося також і через недосконалість нормативної бази: затягування з ухваленням закону «Про оренду державного майна» і підзаконних актів призвели до того, що державне підприємство із суто формальних причин не завжди могло здавати об'єкти в оренду з максимального вигодою.

Захисти себе сам

Як бачимо, оборонні підприємства свідомо доводять до стану, коли вони не лише не підсилюють національну оборону — їх самих треба обороняти від нечистих на руку ділків та їхніх спільників. А Укроборонпром, стверджує Костянтин Бушуєв, не сидить склавши руки, не споглядає байдуже, як розкрадають його майно. Концерн

виступає стороною в порушеннях наведеними та багатьма іншими фактами судових процесів, організовує незалежну оцінку активів для протидії заниженню їхньої вартості. Продаж чи оренда майна підприємств, що входять до концерну, тепер здійснюється через ProZorro. Продажі з попередньою публікацією оголошень.

Раніше укладені тінюві домовленості про оренду оформлюють договорами. Завдяки вжитим заходам доходи від оренди з початку року зросли на 24%, або на 2,7 мільйона гривень. В усіх випадках майно оборонних підприємств ані через продаж, ані шляхом оренди не можна передавати представникам країни-агресора.

Неважко помітити, що це результат дій, яких вжив сам концерн. А яка тут роль державної влади? Тут, на жаль, відповідь буде сумною: як зауважив Костянтин Бушуєв, реалізація корупційних схем була б неможливою без активної участі керівництва постраждалих підприємств, сприяння корумпованих суддів та працівників інших правоохоронних органів.

Додамо: й інших органів державної влади. Адже за непад підприємств вони не могли не помітити, якби мали бажання — завод на видноті, й добре помітно, чи він працює, чи ні. Натомість деякі керівники винайшли інший спосіб, який, на їхню думку, має допомогти подолати корупцію.

Сумнівна панацея

Останнім часом нам настирливо втокмачують думку, ніби державна власність — це щось апріорі погане і саме форма власнос-

ті створює підґрунтя для корупції. Не минула ця пошесть і Укроборонпром — попереднє керівництво концерну наполегливо обстоювало ідею його реформування і перетворення на п'ять приватно-державних концернів.

Насправді така тенденція нагадує персонажів відомої байки Крилова «Квартет»: «як сідати — сварки марні». Досвід інших країн переконує, що приватна форма власності — не запобіжник від корупції.

Скажімо, свого часу стався величезний скандал в оборонному відомстві США. Там уся оборонна промисловість приватна, однак це не завадило Пентагону взяти електричні розетки десятирічної давності, ніж вони коштували в будь-якому американському супермаркеті, й сидіння для унітазів по 150 доларів за штуку.

Інша річ, що у них ця історія набула суспільного розголосу і стала предметом розслідування у Конгресі. Ось вам і дієвий рецепт проти корупції — суспільний контроль, підкріплений належною реакцією народних обранців усіх рівнів. Такий механізм має ефективний діяти й у нас.

Певна річ, не підлягають суспільному розголосу секретні відомості про асортимент нашої оборонної продукції та її тактико-технічні характеристики. Але такі кричущі факти, які навели Костянтин Бушуєв та Гліб Каневський, не можуть залишатися поза увагою не лише громадськості, а й усіх гілок влади. Адже йдеться не лише про комерційний аспект, хоч не всі корупціонери в оборонній галузі — свідомі спільники ворога, але за суттю це так.

КРИМСЬКІ РЕАЛІЇ

Євромайдан проти окупації

ІСТОРІЯ ОПОРУ. Незважаючи на загрози життю і здоров'ю, патріоти України 2014 року продовжували боротьбу проти сепаратизму і окупації за український Крим

КРИМСЬКА СВІТАЛИЦЯ
ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНА
УКРАЇНСЬКА
ГАЗЕТА
www.svitytsia.in.ua

Сергій КОНАШЕВИЧ
для «Урядового кур'єра»

В «Урядовому кур'єрі» 25 вересня ми почали розповідь про боротьбу за український Крим жителів півострова, патріотів незалежності від національності. Тоді ми висвітлювали події листопада-грудня 2013-го і січня 2014 року, пов'язані зі створенням Євромайдану і формуванням сил, спроможних до опору сепаратистським діям. Тепер продовжуємо історію патріотичного руху під час гарячих подій лютого і березня 2014 року.

Розлючений лютий

3 лютого члени групи силового блоку ГО «Майдан-Севастополь» спільно з офіцерами флоту почали підготовку акції непокорі на кораблях і частинах ВМСУ.

8 лютого в Сімферополі відбувся всекримський форум суспільно-політичних ініціатив «Євро-Майдан — Крим», участь у якому взяли активісти з усього півострова. Захід довелося проводити просто неба, поряд із Представництвом Президента України в АРК. У роботі форуму взяли участь майже 500 осіб. У резолюції дано оцінку суспільно-політичній ситуації в Криму і сформульовано вимоги «переформувати уряд АРК, представники якого повністю ігнорують права кримчан у врегулюванні конфліктних ситуацій мирним шляхом».

3 9 лютого в рейсових тролейбусах Криму демонстрували відеоролики проти активістів місцевого Євромайдану, правозахисників та журналістів із провокаційною та брехливою інформацією.

18 лютого у Криму серед прихильників Майдану було оголошено мобілізацію на Київ. У Ялті понад 50 активістів вийшли на акцію солідарності з Євромайданом.

У ніч на 20 лютого відбулася спроба підпалу офісу ГО «Євромайдан-Крим» у Сімферополі. Того самого дня фактично розпочалася російська спецоперація з окупації Криму.

21 лютого активісти кримського Євромайдану зібралися біля будівлі ВР АРК на мирний мітинг після того, як голова кримського уряду Володимир Константинов повернувся з Москви і відверто заявив, що Крим може відійти до Росії. На мітингу була присутня значно більша кількість прибічників антимайдану, які вигукували образи на адресу проукраїнських активістів і вимагали згорнути прапори України. Після цього між двома таборами розпочалася бійка, в яку втрутилися міліціанти.

23 лютого в селі Привітне поблизу Алушти було скинуто й потрощено пам'ятник Леніну. В Ялті біля пам'ятника Лесі Українці активісти вшанували пам'ять загиблих напередодні протестувальників у Києві. У Євпаторії під час проведення біля міського театру жалобного заходу на пам'ять про загиблих 18—20 лютого на Майдані в Києві невідомі зловмисники побили священника УПЦ КП о. Ярослава Гончара. У Севастополі майданівці провели мітинг на площі Повсталих. У Сімферополі активісти кримського Євромайдану біля кафедрального собору УПЦ КП зібра-

лися на панахиду за загиблими під час протистоянь у Києві.

23—24 лютого в селищі Зуя Білогірського району було знесено пам'ятник Леніну. У Севастополі палили українські прапори і створювали проросійські збройні формування.

У ніч з 24 на 25 лютого в Сімферополі невідомі кинули у вікно одного з приміщень ТРК «Чорноморська» пляшку з горючою сумішшю, перед цим журналісти ЧТРК неодноразово отримували погрози.

Удень архієпископ Сімферопольський і Кримський УПЦ КП Климент під час брифінгу у штабі національного опору, виголошуючи звернення «Про суспільну ситуацію в Україні та заострення політичного протистояння», закликав кримську владу провести круглий стіл заради примирення на півострові.

У Балаклаві біля пам'ятника Лесі Українці проукраїнський актив Севастополя провів мітинг,

Сотні активістів у день 200-річчя Тараса Шевченка вийшли до його пам'ятника в Сімферополі і виступили проти російської окупації Криму

присвячений дню народження поетеси.

26 лютого біля ВР АРК сталася сутичка між проросійськими та проукраїнськими налаштованими активістами у зв'язку з намірами кримського парламенту розглядати питання виходу Криму зі складу України. Після заходу проукраїнські мітингувальники розійшлися, щоб створити самооборону.

Наступного дня російські військові без розпізнавальних знаків захопили приміщення ВР та Ради міністрів АРК, і депутати ВР АРК під дулами автоматів ухвалили постанову про проведення 25 травня 2014 року референдуму про статус республіки. Українці Криму закликали українську владу вжити всіх заходів для захисту спокою і безпеки кримчан.

28 лютого російські військові продовжили захоплення стратегічних об'єктів Криму. Українці півострова звернулися до світової спільноти та народу України у зв'язку з початком російської окупації Криму. Етнічні росіяни та російськомовні жителі півострова розпочали збирати підписи під електронною петицією до президента РФ Володимира Путіна: «Ми не потребуємо захисту наших інтересів іншими державами і хочемо донести інформацію, що нас ніхто і ніколи не зацікавив на території України. Просимо не порушувати на державному рівні РФ внутрішнє питання нашої країни, тим більше вводити війська для врегулювання невидомого нами конфлікту».

Весняні утиски і викрадення

2 березня в Сімферополі відбулась акція «Крим проти окупації і за мир»: біля пам'ятника Шевченкові близько 100 активістів виступили проти російського вторгнення на півострів. Наступного дня жінки Криму вийшли на акції протесту проти російської окупації півострова.

6 березня кримський парламент прийняв рішення про «приєднання» Криму до Росії. Того самого дня в селі Строганівка в передмісті Сімферополя кілька сотень жінок провели акцію за мир у Криму і всій Україні.

7 березня кілька сотень людей провели акцію «За мир і єдність України» біля пам'ятника Шевченкові в Сімферополі. У межах мітингу відбувся молебень за душу Кобзаря та за мир у країні.

Того самого дня на міському залізничному вокзалі безвісти зникли учасники Євромайдану Іван

а дехто був змушений поїхати з Криму.

11 березня у Севастополі було затримано одного з організаторів місцевого Євромайдану Івана Шульгу.

У центрі Сімферополя посеред дня було викрадено 28-річного активіста Михайла Вдовченка, що прямував на акцію протесту проти окупації Криму з українським прапором у руках. Біля пам'ятника Шевченкові відбувся мітинг за звільнення Андрія Щекуну й Анатолія Ковальського. Активісти заявили, що розглядають Крим як територію України і відмовляються брати участь в анонсованому «референдумі».

13 березня в Сімферополі біля пам'ятника Шевченкові відбувся мітинг проти цензурування ЗМІ та обмеження свободи слова.

Наступного дня кримчани вздовж головних шляхів півострова створили живий ланцюг на знак протесту проти сепаратистських рухів та окупації російським військом. Учасники закликали матерів російських воєнків забрати своїх дітей з Криму. Понад 40 тисяч кримчан із Сімферополя, Бахчисарая, Білогірська, Джанкойського та Кіровського районів висловилися за єдність Криму з Україною.

15 березня в Севастополі озброєні люди із храму викрали настоятеля парафії Успіння Пресвятої Богородиці УГКЦ капелана ВМСУ о. Миколу Квичу. За два тижні над о. Миколою мав відбутися суд, за підсумками якого священникові загрожувало до 15 років за звинуваченнями в «тероризмі». Він залишив територію півострова. У Севастополі зник безвісти активіст Автомайдану Василь Черниш.

У Сімферополі близько сотні активістів мітингували біля пам'ятника Шевченкові проти російської окупації півострова.

Під час брифінгу в Українському кризовому медіацентрі правозахисниця Олександра Дворецька заявила, що в Криму під приводом захисту російськомовного населення почалися масові переслідування українськомовних жителів півострова, а українці виявилися найнезахищенішою етнічною групою в регіоні.

У селищі Земляничне Білогірського району було знайдено мертвим Решата Аметова (Герой України посмертно, 2017 року) з численними ознаками катувань.

16 березня відбувся «референдум про статус Криму», на якому 96,77% жителів АРК та Севастополя буцімто проголосували за «возз'єднання» відповідних територій з РФ. Активісти руху «Євромайдан-Крим» оголосили про бойкот «референдуму». Наступного дня ВР АРК проголосила «незалежність Республіки Крим».

18 березня в Москві президент РФ Володимир Путін підписав зі своїми кримськими маріонетками Сергієм Аксьоновим, Володимиром Константиновим та Олексієм Чалим «договір про приєднання Республіки Крим і міста Севастополя до складу РФ».

20 березня кілька десятків курсантів-моряків Академії ВМСУ ім. Нахімова у Севастополі відмовилися переходити під російський прапор і на знак протесту виконали гімн України.

28 березня у Севастопольському національному університеті ядерної енергії і промисловості студенти під час зміни прапора на російський заспівали гімн України і розгорнули українські прапори. Після спроби в.о. ректора перервати спів студенти влаштували скандування «Слава Україні! Героям слава! Україна понад усе! Смерть ворогам!», після чого демонстративно залишили плац.

Протягом місяця через загрозу життю і здоров'ю Крим залишили деякі священники УПЦ КП та УГКЦ.

Загроза лишилася

21 квітня у Чорноморському районі Криму на смерть забито 16-річного Марка Іванюка з Березнівщини Рівненської області. Юнак завжди і всюди розмовляв українською мовою. Винавцями смерті хлопця, що навчався у Криму, могли стати кримські «правоохоронці», які перейшли на бік Росії.

9—11 травня в Сімферополі затримано учасників опору російській окупації Олега Сенцова, Олександра Кольченка, Геннадія Афанасьєва та Олексія Чирнія. Їх звинуватили у членстві в українській організації «Правий сектор» і «тероризмі». Сенцов засудили до 20 років колонії, Кольченка — 10, Афанасьєва і Чирнія — 7. Репресованих судили як громадян Росії.

7 вересня 2019 року Сенцов і Кольченко разом з іншими політ'язнями прибули до Києва у межах обміну полоненими між Україною та Росією. Геннадій Афанасьєв повернувся 14 червня 2016-го в межах такого самого обміну.

23 травня на свято останнього дзвоника деякі випускники та вчителі гімназії №5 імені Лесі Українки у Севастополі прийшли у вишиванках на знак протесту проти російської окупації.

1 червня в селі Перевальне Сімферопольського району група озброєних людей у формі російських «казаків» виламала двері до храму Покрови Пресвятої Богородиці УПЦ КП і розгромила його, побивши парафіян і настоятеля.

2 червня учнів ялтинської школи №15, які під час останнього дзвоника демонстративно співали гімн України під російський гімн, змусили прийти до школи і написати пояснювальні записки. Директор і вчителі опинилися під загрозою звільнення.

1 вересня 10 учнів школи прийшли на святкову лінійку у вишиванках.

3 червня 2015 року в інтернеті з'явився датований 4 березня список, складений в окупаційній «прокуратурі» Криму: до нього увійшло майже 50 осіб, які, на думку тогочасного псевдопрокурора Криму Наталі Поклонської, мали стосунок до організації Євромайдану на півострові. У списку були відомі правозахисники й активісти, пересічні громадяни. Чимало з них виїхали з півострова на материкову територію України.

Крим перебуває під окупацією Російської Федерації понад шість років. Весь цей час на півострові загарбники проводять заходи з придушення української громадської, політичної думки.

ВНУТРІШНІЙ ТУРИЗМ

Іванна КУРОВЕЦЬ
для «Урядового кур'єра»
(фото автора)

Після перемоги над печенігами руське військо переправилося через річку Рось і побачивши на березі князя Ярослава Мудрого, вигукнуло: «Слава Ярославу!». Князь їм відповів: «Богу слава!». Так 1032 року на березі річки Богуславки, що впадає у Рось, з'явилося місто-фортеця Богуслав. В Іпатіївському літописі записано, що місто заснував київський князь Ярослав.

Буремні століття

За період існування місто чимало пережило: знищення, занепад, відродження. Воно перебувало у складі Великого князівства Литовського, потім — Речі Посполитої. У 1620 році Богуслав отримав магдебурзьке право і герб. Тоді в місті налічувалося 115 дворів, 15 шинків, водяні млини, замок.

Богуславщина була у центрі національно-визвольної війни українського народу проти Речі Посполитої. У місті часто бував Богдан Хмельницький, він навіть облаштував тут свою тимчасову резиденцію. Згодом жителі Богуслава приєдналися до військ гетьмана Пилипа Орлика й пліч-о-пліч з ним воювали за визволення своїх територій від російських військ. Богуславці без боїв та опору відчинили замкову браму військам Максима Залізняка.

Після другого поділу Речі Посполитої Богуслав разом з Лівобережною Україною став частиною Російської імперії. Згідно з переписом населення, на кінець XIX століття у містечку було 11372 жителі, з них 7445 (66%) юдеїв, 3690 православних, 237 — інших віросповідань. На початок XX століття в Богуславі працювало три суковні фабрики, машинобудівний, пивоварно-медовий, цегельний заводи, цукерня і три млини, діяло сім синагог, костел і православні храми.

Перша і Друга світові війни завдали чималого лиха Богуславу. Найстрашніші втрати людські. 15 серпня 1941 року німецькі солдати розстріляли майже тисячу євреїв, які не встигли втекти з міста, на фронті загинуло 1019 богуславців. У повоєнні роки місто відновили.

Щоб перелічити всіх видатних людей, що народились у Богуславі чи жили тут, а це й розповідати їхні історії, шпальти не вистачить. Сьогодні згадаємо художників Алімпія Галика, який був керівником іконописної майстерні Києво-Печерської лаври, та Івана Сошенка,

П'ять причин відвідати Богуславщину

ПОДОРОЖУЙ З НАМИ. На туристській карті Київщини чимало знакових та мальовничих місць. «Урядовий кур'єр» ділиться враженнями від побаченого

що відіграв важливу роль у житті Тараса Шевченка. Тут жили Іван Нечуй-Левицький та Марко Вовчок, гуляв вулицями Шолом-Алейхем, приїжджав у гості Тарас Шевченко, вчителював письменник Степан Васильченко.

Знайомство

В'їжджаючи в місто, розумієш, що тут приховано чимало перлин. Перша з них — це хедер, або кам'яниця. Її побудували 1726 року і облаштували єврейську початкову школу (хедер). Після жовтневого перевороту школу перетворили на клуб для глухонімих, а під час німецької окупації тут була в'язниця гестапо. Потім у хедері організували музей народних промыслів. Видно, що будівля стара, але її намагаються реконструювати.

Коли гуляєш містом, впадає в око, що біля тротуарів у центрі міста немає бордюрів. Невже ремонтні роботи? Благоустрій?

«У період німецької окупації або за радянських часів було зруйновано єврейське кладовище, і замість бордюрів використовували могильні плити з нього. Нині кладовище відновлюють і плити планують повернути на їхнє історичне місце», — пояснює гід.

На центральній вулиці Тараса Шевченка є ще одна знакова споруда — двоповерховий будинок фабриканта Юзефа Покраса, який нагадує замок. Могутні вежі, кований балкон, масивні двері, величні вікна — все свідчить про могутність і багатство фабриканта. Споруди

дили будинок 1899 року, нині приміщення займає міська рада. До речі, в одній з кімнат зберігся портрет Покраса, і з дозволу міського голови його можна побачити.

Візитівка Київщини

Завдяки Юзефу Покрасу в місті з'явилася суковна фабрика. Під час Другої світової війни її зруйнували, а в радянські часи відновили. Згодом у Богуславі відкрили фабрику «Перемога», де створювали килими, скатертини з унікальними малюнками та візерунками. Саме ці вироби стали візитівкою Київщини та України в усьому світі. Хоч фабрику закрили, ткацьку справу продовжила донька директора «Перемоги» Валентина Ткач. Вона відкрила приватне підприємство і на давніх ткацьких верстатах створює унікальні роботи, а якщо вас зацікавить цей процес, влаштує майстер-клас.

«Це наша родинна справа. Я ткаю у третьому поколінні. Ще з діда-прадіда в нашій родині всі ткали килими й доріжки, полотна для одягу, рушники і не тільки. Мені завжди було цікаво дивитись, як працює мама, які орнаменти в неї виходять. Крім того, що вона ткала вдома, ще й на фабриці працювала. Але ніколи не втомлювалася. Тепер я працюю і також ніколи не втомлююсь, а ось мої діти особливо зацікавлені до сімейної справи поки що не виявляють», — розповідає пані Валентина.

Мандрівка в часі

А ви знали, що на території Богуслава багато тисяч років тому жили мамонти? Не вірите? Тоді гайда в музей історії Богуславщини (вул. Тараса Шевченка, 36). Саме тут у першому залі можна побачити бивні мамонта, зазирнути у вікно — це печери, де відбувається полювання на цього звіра. Від одного залу до другого ви немов машиною часу мандруватимете, знайомитиметеся з унікальною, часом трагічною, історією Богуславщини. Здається, що музей невеликий, часом тісний, але в ньому панує дух нескореності й віри у краще майбутнє. І маємо надію, що унікальні експонати знайдуть просторіші виставкові зали.

Ще один музей Богуслава розташований на вулиці Марка Вовчка, 15. Там у частині старої хати у п'яті кімнатах розмістився єдиний в Україні меморіальний музей-садиба Марка Вовчка. Саме сюди 1885 року в сільську хату одразу з Парижа приїхала письменниця Марія Вілінська з маленьким онуком Борисом. У цей період вона переживала не найкращі часи: літературні скандали, арешт сина, підозра на хворобу. Сказати, що Марія Олександрівна була в депресії, — це нічого не сказати. Часом вона дні не виходила з хати, ні з ким не спілкувалася, не писала. Однак Марко Вовчок завжди з теплом і ностальгією згадувала мальовниче місто над Россою.

Як ніхто інший, про життя видатної письменниці знає в.о. директора музею Ніна Левченко. Вона порахувала, що Марко Вовчок більш ніж 50 разів змінювала місце проживання. Пані Ніна розповідає про особисте життя письменниці, зокрема те, що у неї були закохані Тарас Шевченко, Дмитро Менделєєв, Іван Тургенєв та ще з десяток чоловіків.

«У музеї оригінальних речей, що належали Марії Вілінській, небагато: листівка і вишивка. А все тому, що письменниця дуже любила особисті речі. Шафи, дзеркало, важку ванну постійно

Ірина Правдива не тільки зіграє, а й навчить грати на бубні

гією згадувала мальовниче місто над Россою. Як ніхто інший, про життя видатної письменниці знає в.о. директора музею Ніна Левченко. Вона порахувала, що Марко Вовчок більш ніж 50 разів змінювала місце проживання. Пані Ніна розповідає про особисте життя письменниці, зокрема те, що у неї були закохані Тарас Шевченко, Дмитро Менделєєв, Іван Тургенєв та ще з десяток чоловіків.

«У музеї оригінальних речей, що належали Марії Вілінській, небагато: листівка і вишивка. А все тому, що письменниця дуже любила особисті речі. Шафи, дзеркало, важку ванну постійно

перевозила із собою. Усі речі, які ви бачите, належать до цього періоду, але нам їх передали богуславці», — розповідає Ніна Борисівна.

У цьому музеї завдяки екскурсоводам ви відкриєте для себе невідому Марко Вовчок — талановиту й водночас фатальну жінку, яку вважали музою чимало видатних осіб того часу.

Природна краса

Богуслав зачаровує і захоує в себе. Піднявшись до пам'ятника Марусі Богуславці, розумієш, що сила нашого народу — в коханні й вірі у краще майбутнє. Адже тільки справжня мати рятує незнайомих людей з полону, жертвуючи своєю свободою заради дітей.

Ще одне місце, яке варто відвідати, — регіональний ландшафтний парк «Богуславль». Тут розкидане каміння, якому мільярди років. Це місце сили, де інколи можна почути звуки шаманського бубна, якого власноруч виготовив Роман Правдивий. Він разом із дружиною Іриною переїхав із Києва у село Киданівку Богуславського району. Там вони створюють барабани різних народів, а очочих навчають гри на них.

Варто згадати й про Яму. Так місцеві називають Богуславське гранітне оголення. До речі, тут можна купатись у теплу погоду, візьміть із собою купальні костюми.

Магічна гора

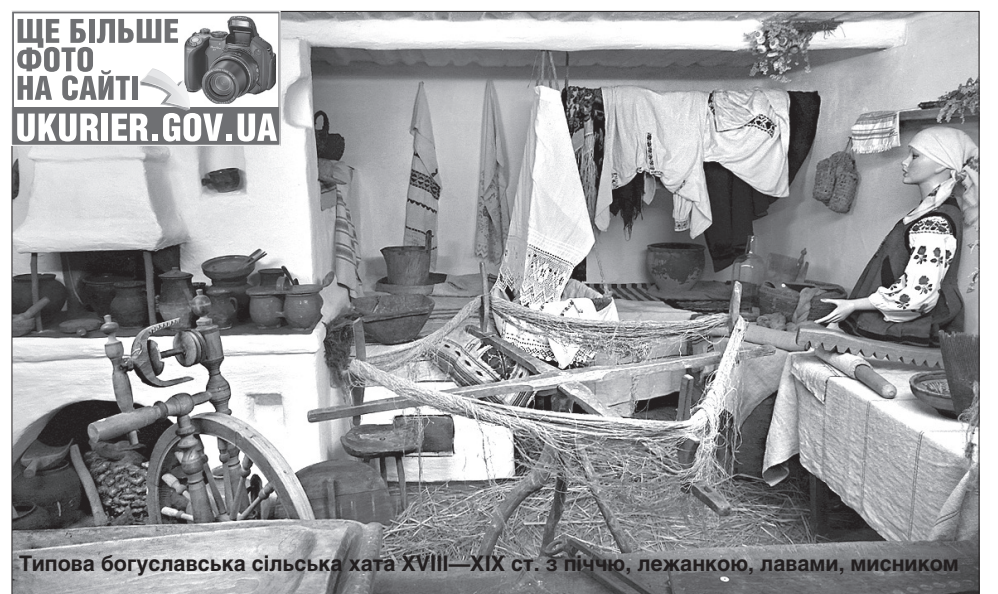
На Богуславщині є ще одне місце, що притягує немов магнітом людей з усієї країни, — село Медвин. Варто відвідати гору Тотоха, також місце сили. Доїхати сюди громадським транспортом проблематично, простіше у складі туристської групи. Важко сказати, наскільки це місце енергетичне, але краєвиди фантастичні. Дослідники вважають, що названо гору на честь бога Тота — покровителя місяця й мудрості, творця календаря.

Важливо розуміти: якщо ви не маг чи екстрасенс, краще на горі жодних ритуалів не проводити. Може, й справді це магічна гора, де проводять ритуали не тільки чарівники чи мольфари.

Автор висловлює подяку за допомогу в написанні матеріалу Всеукраїнській асоціації гідів та департаменту економічного розвитку і торгівлі Київської ОДА.

Хедер, або Кам'яниця — перша знакова будівля, яка зустрічає подорожнього

Типова богуславська сільська хата XVIII—XIX ст. з піччю, лежанкою, лавами, мисником

ЗАПИТАЙТЕ В ЕКСПЕРТА

Дошлюбне прізвище: як правильно поміняти

**Начальник
Дарницького районного
у місті Києві відділу
державної реєстрації
актів цивільного стану
Центрального
міжрегіонального
управління Міністерства
юстиції
ЮЛІЯ КОСТЮЧЕНКО**

Я перебувала у шлюбі двічі. Після повторного розірвання шлюбу мені присвоїли дошлюбне прізвище. Тепер мені відмовляють у реєстрації третього шлюбу на тій підставі, що прізвище треба було поміняти на дошлюбне, а не дівоче, тобто прізвище першого або другого чоловіка. Чи законно це?

Юлія Роздобудко

Дошлюбне прізвище — прізвище, яке дружина чи чоловік мали до одруження і пов'язаним із ним зміною прізвища.

Згідно зі статтею 35 Сімейного кодексу України (далі — СКУ), наречені мають право обрати прізвище одного з них як спільне прізвище подружжя або надалі іменуватися дошлюбними прізвищами; наречена, наречений мають право приєднати до свого прізвища прізвище нареченого, нареченої. Якщо вони обоє бажають мати подвійне прізвище, за їхньою згодою визначається, з якого прізвища воно буде починатися. Складення більше двох прізвищ не допускається, якщо інше не випливає зі звичаю національної меншини, до якої належить наречена і (або) наречений; якщо на момент реєстрації шлюбу прізвище нареченої, нареченого вже є подвійним, вона, він має право замінити одну із частин свого прізвища на прізвище другого.

Частиною 1 статті 28 Цивільного кодексу України зазначено, що фізична особа набуває прав та обов'язків і здійснює їх під своїм ім'ям. Ім'я фізичної особи, яка є громадянином України, складається з прізвища, власного імені та по батькові, якщо інше не випливає із закону або звичаю національної меншини, до якої вона належить.

Отже, фізична особа, яка змінила прізвище у зв'язку з реєстрацією шлюбу, має право після розірвання шлюбу надалі іменуватися цим прізвищем або відновити своє попереднє дошлюбне прізвище.

Згідно зі статтею 105 СКУ, шлюб припиняється внаслідок його розірвання за спільною заявою подружжя відповідно до статті 106 або одного з них відповідно до статті 107 цього

Кодексу; шлюб припиняється внаслідок його розірвання за спільною заявою подружжя на підставі рішення суду, відповідно до статті 109 цього Кодексу; шлюб припиняється внаслідок його розірвання за позовом одного з подружжя на підставі рішення суду, відповідно до статті 110 цього Кодексу.

У разі розірвання шлюбу в органах державної реєстрації актів цивільного стану питання відновлення дошлюбного прізвища вирішується при державному розірванні шлюбу.

Згідно зі статтею 106 СКУ, подружжя, яке не має дітей, має право подати до органу державної реєстрації актів цивільного стану заяву про розірвання шлюбу. Якщо один з подружжя через поважну причину не може особисто подати заяву про розірвання шлюбу до органу державної реєстрації актів цивільного стану, таку заяву, нотаріально засвідчену або прирівняну до неї, від його імені може подати другий з подружжя.

Орган державної реєстрації актів цивільного стану складає актовий запис про розірвання шлюбу після спливу одного місяця від дня подання такої заяви, якщо вона не була відкликана.

Шлюб розривається незалежно від наявності між подружжям майнового спору.

Крім цього, шлюб розривається органом державної реєстрації актів цивільного стану за заявою одного із подружжя, якщо другий із подружжя:

- 1) визнаний безвісно відсутнім;
- 2) визнаний недієздатним.

Шлюб розривається незалежно від наявності між подружжям майнового спору (стаття 107 СКУ).

Орган державної реєстрації актів цивільного стану складає актовий запис про розірвання шлюбу після спливу одного місяця від дня подання такої заяви, якщо вона не була відкликана.

В інших випадках шлюб розривається виключно в судовому порядку.

Згідно зі статтею 110 СКУ, позов про розірвання шлюбу може бути пред'явлений одним із подружжя.

Відповідно до частини 2 статті 112 СКУ, суд постановляє рішення про розірвання шлюбу, якщо буде встановлено, що подальше спільне життя подружжя і збереження шлюбу суперечило б інтересам одного з них, інтересам їхніх дітей, що мають істотне значення.

У разі розірвання шлюбу органом державної реєстрації актів цивільного стану шлюб припиняється у день реєстрації розірвання шлюбу.

У разі розірвання шлюбу судом шлюб припиняється у день набрання чинності рішенням суду про розірвання шлюбу (стаття 114 СКУ).

Звертаю увагу на те, що статтею 115 СКУ зазначено, що розірвання шлюбу, здійснене в порядку, передбаченому статтями 106 і 107 цього Кодексу, повинно бути зареєстроване в органі державної реєстрації актів цивільного стану.

Рішення суду про розірвання шлюбу після набрання ним законної сили надсилається судом до органу державної реєстрації актів цивільного ста-

ну за місцем ухвалення рішення для внесення відомостей до Державного реєстру актів цивільного стану громадян та проставлення відмітки в актовому записі про шлюб.

Розірвання шлюбу, здійснене органами державної реєстрації актів цивільного стану, засвідчується Свідоцтвом про розірвання шлюбу, зразок якого затверджує Кабінет Міністрів України.

Документом, що засвідчує факт розірвання шлюбу судом, є рішення суду про розірвання шлюбу, яке набрало законної сили.

Статтею 113 СКУ передбачено, що особа, яка змінила своє прізвище у зв'язку з реєстрацією шлюбу, має право після розірвання шлюбу надалі іменуватися цим прізвищем або відновити своє дошлюбне прізвище.

Отже, вирішення судом питання про прізвище, яке бажає мати той з подружжя, який змінював його під час державної реєстрації шлюбу, залежить від зазначених відповідних вимог у поданій позовній заяві до суду, а саме, потрібно чітко зазначити, що при розірванні шлюбу необхідно відновити дошлюбне прізвище.

У разі якщо питання про вибір прізвища не буде зазначено як позовна вимога у даній позовній заяві, це призведе до необхідності повторного звернення особи та ухвалення судом додаткового рішення.

Відповідно до статті 16 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» від 01.07.2010 року №2398-VI (із змінами та доповненнями) (далі — Закон), державна реєстрація зміни, зокрема прізвища проводиться відповідним органом державної реєстрації актів цивільного стану за заявою фізичної особи, за місцем її проживання за наявності в архівах відділів державної реєстрації актів цивільного стану відповідних актових записів цивільного стану та відомостей у Державному реєстрі актів цивільного стану громадян.

У разі відсутності в архівах відділів державної реєстрації актів цивільного стану відповідних актових записів цивільного стану та відомостей у Державному реєстрі актів цивільного стану громадян державну реєстрацію зміни, зокрема прізвища, може бути проведено тільки після їх поновлення та внесення відомостей до зазначеного Реєстру в установленому порядку.

Заява про зміну прізвища, подана у встановленому порядку до відділу державної реєстрації актів цивільного стану, розглядається у тримісячний строк з дня її подання. За наявності поважної причини цей строк може бути продовжено, але не більш як на три місяці.

Звертаємо увагу на те, що механізм прийняття та розгляду заяв про зміну, зокрема прізвища фізичних осіб — громадян України визначено в Порядку розгляду заяв про зміну імені (прізвища, власного імені, по батькові) фізичної особи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11.07.2007 №915 (із змінами та доповненнями) (далі — Порядок).

Відповідно до вимог п. 4 даного Порядку, до заяви додають-

ся наступні документи, а саме: паспорт громадянина України; свідоцтво про народження заявника; свідоцтво про шлюб (у разі, коли заявник перебуває у шлюбі); свідоцтво про розірвання шлюбу (у разі, коли шлюб розірвано); свідоцтва про народження дітей (у разі, коли заявник має малолітніх або неповнолітніх дітей); свідоцтва про зміну імені заявника, батька чи матері, якщо воно було раніше змінено; фотокартка заявника; квитанція про сплату державного мита.

Під час подання відповідної заяви відділ державної реєстрації актів цивільного стану попереджає заявника про встановлену законодавством відповідальність за повідомлення неправдивих відомостей і необхідність обміну паспорта громадянина України та інших документів у разі зміни прізвища.

Відділ державної реєстрації актів цивільного стану, який прийняв заяву про зміну прізвища, перевіряє відомості, зазначені у заяві та в документах, що додаються до неї. Для підтвердження достовірності поданих заявником документів відділ державної реєстрації актів цивільного стану, який прийняв заяву про зміну, зокрема прізвища, додає до зазначених документів копії відповідних актових записів цивільного стану або витяги з Державного реєстру актів цивільного стану громадян.

У разі зберігання актових записів цивільного стану в архівах інших відділів державної реєстрації актів цивільного стану відділ, який прийняв заяву про зміну прізвища, надсилає відповідні запити до зазначених відділів.

Зміна прізвища проводиться за наявності в архівах відділів державної реєстрації актів цивільного стану України відповідних актових записів цивільного стану та даних в Державному реєстрі актів цивільного стану громадян.

У разі відсутності в архівах відділів державної реєстрації актів цивільного стану України актових записів цивільного стану, в які за результатами державної реєстрації зміни імені необхідно внести зміни відповідно до закону або даних в Державному реєстрі актів цивільного стану громадян заяву про зміну імені може бути розглянуто тільки після їх поновлення та внесення відомостей до зазначеного Реєстру в установленому порядку.

Але слід зауважити, що, відповідно до п. 11 даного Порядку, відділ державної реєстрації актів цивільного стану може відмовити в зміні прізвища.

Підставами для відмови у наданні дозволу на зміну прізвища є: здійснення стосовно заявника кримінального провадження або його перебування під адміністративним наглядом; наявність у заявника судимості, яку не погашено або не знято в установленому законом порядку; офіційне звернення правоохоронних органів іноземних держав про оголошення розшуку заявника; подання заявником неправдивих відомостей.

Відмова у наданні дозволу на зміну зокрема прізвища може бути в установленому порядку оскаржена у суді.

У разі надання дозволу на зміну прізвища заявник у

тримісячний строк може звернутися для державної реєстрації зміни прізвища до відділу державної реєстрації актів цивільного стану, які складають актовий запис про зміну прізвища.

Якщо заявник без поважних причин у зазначений строк не звернувся до відділу державної реєстрації актів цивільного стану для державної реєстрації зміни прізвища, даний дозвіл втрачає силу. Під час державної реєстрації зміни прізвища відділ державної реєстрації актів цивільного стану видає заявникові свідоцтво про зміну імені.

Про державну реєстрацію зміни зокрема прізвища громадян України, які проживають на території України, відділ державної реєстрації актів цивільного стану в семиденний строк повідомляє територіальний орган Національної поліції, територіальний підрозділ ДМС за місцем їх проживання.

Після державної реєстрації зміни прізвища відділом державної реєстрації актів цивільного стану у паспорті громадянина України робиться відмітка про те, що паспорт у зв'язку зі зміною прізвища підлягає обміну протягом місяця. Крім цього, з моменту зміни прізвища необхідно отримати нову довідку про присвоєння ІПН та внести всі необхідні зміни в документи, наприклад договори, заповіти, банківські відомості та інші.

Також необхідно протягом місяця після зміни прізвища змінити закордонний паспорт.

Слід зауважити, що державна реєстрація зміни прізвища не тягне за собою внесення змін до актових записів цивільного стану, складених стосовно особи, яка змінила прізвище, та її малолітніх і неповнолітніх дітей, крім передбачених законом випадків, а також повнолітніх дітей.

Отже, підсумовуючи вищевикладене, вважаю за доцільне у разі звернення подружжя до суду із відповідною позовною заявою про розірвання шлюбу, про необхідність відображення в даних позовах інформації про вибір особою прізвища після розірвання шлюбу.

Також зауважу, що статтею 116 СКУ зазначено, що після розірвання шлюбу та одержання Свідоцтва про розірвання шлюбу або рішення суду, яке набрало законної сили, особа має право на повторний шлюб.

За 2019 рік в органах державної реєстрації актів цивільного стану було складено 38 472 актові записи про розірвання шлюбу та виконано 100 582 рішення суду про розірвання шлюбу, тоді як за I півріччя 2020 складено 11 828 актових записів. При проведенні державної реєстрації розірвання шлюбу особа, яка змінила прізвище у зв'язку з реєстрацією шлюбу, має право після розірвання шлюбу надалі іменуватися цим прізвищем або відновити своє попереднє дошлюбне прізвище.

Запитання можете надсилати на електронну адресу
expert@ukcc.com.ua

ДОКУМЕНТИ

обсяг заміщення споживання первинних енергоресурсів (млн. тонн умовного палива)*	10,36		1,1		4,3	5,1	10,36		6) впровадження когенераційних технологій на підприємствах комунальної форми власності у сфері теплової енергетики	Держенерго-Решада міністерства Автономної Республіки Крим, області Севастопольська міські держадміністрації	державний бюджет місцевий бюджет інші джерела	619,9		30	9,4	580,5			
												4312	517,4	574,9	661,2	761,8	848	948,7	
												47241,9	1818	2703,3	4915	9086,3	13579,4	15139,9	
—»—									Разом			52173,8	2335,4	3308,2	5585,6	10428,6	14427,4	16088,6	
зменшення обсягу споживання енергоресурсів (млн. тонн умовного палива)*/ кількість котлів	2,81/1304	0,08/356	0,51/461		1,95/1119	2,25/1245	2,81/1304		7) впровадження технологій, які передбачають використання теплових насосів, електричного теплоаккумуляційного обігріву та гарячого водопостачання на підприємствах комунальної форми власності та у бюджетних установах	Держенерго-Решада міністерства Автономної Республіки Крим, області Севастопольська міські держадміністрації	державний бюджет місцевий бюджет інші джерела	938,1735	210,5	293,5	7,4	426,7735			
												3226,9	387,2	430,3	494,8	570,1	634,6	709,9	
												40956,3	1655,5	2533,9	4375,9	7893,4	11585,2	12912,4	
									Разом			45121,3735	2253,2	3257,7	4878,1	8890,2735	12219,8	13622,3	
кількість проектів	4				4				8) проведення модернізації об'єктів комунального господарства, у тому числі переведення котельень, що обслуговують об'єкти соціальної сфери, на використання відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива	Держенерго-Решада міністерства Автономної Республіки Крим, області Севастопольська міські держадміністрації	державний бюджет місцевий бюджет інші джерела	424,8		128,1		296,7			
												39,1	4,7	5,2	6	6,9	7,7	8,6	
												534,4	20,9	30,9	55,8	102,7	153,2	170,9	
—»—	4				4				9) розроблення типових проектів з модернізації та заміни котлів з переведенням їх на альтернативні види палива, у тому числі: типових проектів опалювальних котельень, що працюють на деревині, потужністю 0,3; 0,8; 1,25 та 2 МВт теплової енергії типових проектів опалювальних котельень, що працюють на соломі, потужністю 0,3; 0,5; 0,6 та 1,2 МВт теплової енергії типових проектів опалювальних котельень, що працюють на торфі, потужністю 0,5; 0,82; 1,25 та 2,5 МВт теплової енергії	Держенерго-Решада міністерства Автономної Республіки Крим, області Севастопольська міські держадміністрації	державний бюджет	998,3	25,6	164,2	61,8	406,3	160,9	179,5	
—»—	4				4				10) розроблення типових проектів із впровадження когенераційних технологій з використанням альтернативних видів палива у сфері комунальної теплоенергетики, у тому числі: типових проектів із впровадження когенераційних технологій з використанням деревини (реконструкція котельень і теплоелектроцентралей потужністю 2,5; 4 та 6 МВт електричної енергії)	—»—	—»—	16			16				
—»—	2				1	1			11) розроблення типових проектів встановлення теплових насосів, у тому числі: типових проектів встановлення теплових насосів для будівлі дошкільного закладу загальною площею 2500 кв. метрів	—»—	—»—	8			8				
—»—	3				1	2			12) розроблення типових проектів із впровадження технологій електричного теплоаккумуляційного обігріву та гарячого водопостачання на об'єктах комунальної форми власності і соціальної сфери, у тому числі: типових проектів впровадження когенераційних технологій з використанням альтернативних видів палива у сфері комунальної теплоенергетики	Держенерго-Решада міністерства Автономної Республіки Крим, області Севастопольська міські держадміністрації	державний бюджет	0,3			0,3				
—»—	1				1				13) проведення модернізації та заміни котлів з переведенням їх на альтернативні види палива, реалізація проектів з впровадження технологій використання теплових насосів, електричного теплоаккумуляційного обігріву та гарячого водопостачання на об'єктах комунальної форми власності і соціальної сфери та впровадження когенераційних технологій з використанням альтернативних видів палива у сфері комунальної теплоенергетики	—»—	—»—	0,3			0,3				
кількість проектів	1				1				14) проведення модернізації газотранспортної системи	Міненерговугілля	інші джерела	0,3			0,3				
обсяг заміщення та зменшення споживання первинних енергоресурсів (млн. тонн умовного палива)*	3,65					3,65			15) проведення модернізації устаткування теплових електростанцій, теплоелектроцентралей	—»—	—»—	1190,5830848		300,0071	299,85	443,3229928			
зменшення обсягу споживання енергоресурсів (млн. тонн умовного палива)*	0,9	0,01	0,06	0,11	0,23	0,45	0,9		16) оснащення суб'єктів господарювання у сфері виробництва теплової енергії комунальної форми власності приладами обліку фактичного відпуску теплової енергії, у тому числі в:	Міненерго-Решада міністерства Автономної Республіки Крим, області Севастопольська міські держадміністрації	державний бюджет	7200	411,8	751,7	1074,3	1428,5	1592,6	1941,1	
	0,87				0,06	0,44	0,87					38400	1434,2	1953,1	3742,8	7327,8	11387,2	12554,9	
рівень оснащення суб'єктів господарювання у сфері виробництва теплової енергії комунальної форми власності	100				100							103,15		81	22,15				

ДОКУМЕНТИ

[illegible]

ДОКУМЕНТИ

	2,7	0,2	0,5	0,8	1,2	газу (метану) в Донецький, Луганський, Дніпропетровський, Запорізький, Волинський, Закарпатський та Львівській областях	Мінерного-вугілля	—»—	3215,7	127,4	619,9	1280,9	1187,5								
	0,02			0,004	0,016	сланцевого газу в Донецький, Луганський, Дніпропетровський та Харківській областях	відповідна облдержадміністрація	—»—	646,1	105	51,7	196,2	293,2								
	0,86	0,16	0,17	0,17	0,18	конверторного газу в Луганський та Дніпропетровський областях	—»—	—»—	86	16	17	18	18								
	1,4	0,2	0,3	0,3	0,3	феросплавного газу в Луганський, Запорізький та Дніпропетровський областях	—»—		14	3	3	3	2								
—»—	2,6	0,4	0,4	0,6	0,6	16) впровадження технологій використання низько-напірного газу, видобутого з родовищ нафти і газу, для виробництва теплової та електричної енергії	Мінерного-вугілля	—»—	87	14	15	18	21								
—»—	25,22		6,08	6,08	6,08	17) реалізація проектів з будівництва установок для виробництва синтетичного палива, у тому числі:	Рада міністрів Автономної Республіки Крим, області, Київська та Севастопольська міські держадміністрації	—»—	1177	390	393	394									
Разом за завданням 3 у тому числі	24,9 0,32	6 0,08	6 0,08	6 0,08	6,9 0,08	газоподібного рідкого			65 1112 121606,3254	20 370 17133,2	22 371 19805,815	23 371 23811,41	27695,3	33010,6							
Усього за Програмою у тому числі							державний бюджет		873,7954	150	391	197,6954	135,1								
							інші джерела		120732,53 346871,52369126	16742,2 30846,4	19608,12 43708,5225	23676,31 67300,21	27695,3 89857,5229928	33010,6 102421,81587146	893,84542	832,436127	500,0	780,67078	400	150	
							державний бюджет		8564,69369126	600	910	827,5025	1766,8	498,1229928	405,31587146	893,84542	832,436127	500,0	780,67078	400	150
							місцевий бюджет		15000	1800	2000	2300	2650	2950	3300						
							інші джерела		323306,83	6780,1	27936,4	40581,02	62883,41	86409,4	98716,5						

* Кількість умовного палива розраховано нарастаючим підсумком.

Додаток 3
до Програми
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 30 вересня 2020 р. № 896)

ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ виконання Державної цільової економічної програми енергоефективності і розвитку сфери виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива на 2010—2021 роки																
Найменування завдання	Найменування показників виконання завдання	Одиниця виміру	Значення показників													
			усього	у тому числі за роками												
			2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021		
1. Удосконалення законодавства та системи стандартизації у сфері енергоефективності, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива	кількість розроблених технічних завдань до стандартів	одиниць	25	25												
	кількість розроблених стандартів	стандартів	105	5	30	35	35									
	кількість розроблених проектів нормативно-правових актів	—»—	4		4											
	обсяг заміщення та зменшення обсягу споживання первинних енергоресурсів у результаті:															
	оновлення, модернізації енерговитратного технологічного обладнання промислових підприємств	млн. тонн умовного палива*	9,69		0,62	1,17	2,38	4,83	9,69							
	проведення модернізації газотранспортної системи	млн. тонн умовного палива*	0,9	0,01	0,06	0,11	0,23	0,45	0,9							
	проведення модернізації устатковання теплових електростанцій, теплоелектроцентралей	—»—	0,87				0,06	0,44	0,87							
	проведення санації будівель установ, які повністю утримуються за рахунок коштів державного бюджету, в тому числі розроблення проектно-кошторисної документації	млн. тонн умовного палива*	0,47	0,04	0,47											
	проведення санації об’єктів соціальної сфери та житлових будинків	кількість будівель	1975	1249	726											
	проведення модернізації та заміни котлів з переведенням їх на альтернативні види палива, реалізація проектів з впровадження технологій використання теплових насосів, електричного тепло-аккумуляційного обігріву та гарячого водопостачання на об’єктах комунальної форми власності і соціальної сфери та впровадження когенераційних технологій з використанням альтернативних видів палива у сфері комунальної тепло-енергетики	млн. тонн умовного палива*	0,6		0,03	0,075	0,15	0,3	0,6							
	впровадження когенераційних технологій з використанням альтернативних видів палива на об’єктах комунальної форми власності у сфері комунальної теплоенергетики	млн. тонн умовного палива*	645 3,65		60	135	120	140 3,65	190							
	впровадження технологій, що передбачають використання теплових насосів, електричного теплоаккумуляційного обігріву та гарячого водопостачання	млн. тонн умовного палива*	10,36		1,1		4,3	5,1	10,36							
	проведення модернізації об’єктів комунального господарства, у тому числі переведення котелень на використання відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива	кількість домогосподарств, тис. одиниць	4,12	0,02	0,16		1,42	2,2	4,12							
	стимулювання населення до впровадження енергоефективних заходів шляхом відшкодування частини суми кредиту, залученого на придбання котлів з використанням будь-яких видів палива та енергії (за винятком природного газу)	—»—	25,18							7,9	6,18	5,56	1,44	1,44	1,44	1,22
	стимулювання населення до впровадження енергоефективних заходів шляхом відшкодування частини суми кредитів, залучених на придбання котлів з використанням будь-яких видів палива та енергії (крім природного газу та електроенергії) та відповідного додаткового обладнання і матеріалів до них	кількість домогосподарств, тис. одиниць	339,25						41	94,5	98,25	31	31	31	31	12,5
3. Оптимізація структури енергетичного балансу держави, зокрема заміщення традиційних видів енергоресурсів іншими видами, у тому числі отриманими з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, а також вторинними енергоресурсами	стимулювання об’єднань співвласників багатоквартирних будинків, житлово-будівельних кооперативів до впровадження енергоефективних заходів шляхом відшкодування частини суми кредитів	кількість заходів	112	24	24		32	32								
	здійснення заходів, спрямованих на формування в суспільстві свідомого ставлення до необхідності підвищення енергоефективності, розвитку та використання відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива	млн. тонн умовного палива	7,33			1,04	3,82	7,73								
	введення в експлуатацію потужностей та обсяг заміщення споживання первинних енергоресурсів у результаті: будівництва та реконструкції електричних мереж, будівництва підстанцій і пристанційних вузлів для приєднання об’єктів, які виробляють електроенергію з відновлюваних джерел енергії	ГВт	5,61 15,12	1,07 1,03	1,1 2,04	1,14 3,04	1,15 4,02	1,15 4,99								

ДОКУМЕНТИ

реалізації проєктів з будівництва соняч- них установок для виробництва елек- тричної та теплової енергії відновлення малої гідроенергетики та будівництва нових потужностей	МВт млн. тонн умовно- го палива	1453 1,57	50 0,03	118 0,07	255 0,22	440 0,46	590 0,79
реалізації проєктів з будівництва уста- новок, що працюють на твердому бі- опаливі	МВт млн. тонн умовно- го палива	75 0,23	0,8	4,7 0,01	16,5 0,03	26,5 0,07	26,5 0,12
реалізації проєктів з будівництва уста- новок, що працюють на біогазі	МВт млн. тонн умовно- го палива	791 1,36	79,3 0,06	158,6 0,16	158,6 0,26	158,6 0,36	235,9 0,52
реалізації проєктів з будівництва уста- новок для виробництва біодизеля	МВт млн. тонн умовно- го палива	111 0,19	11,1 0,01	22,2 0,02	22,2 0,03	22,2 0,05	33,3 0,08
реалізації проєктів з будівництва уста- новок для виробництва паливного бі- оетанолу	МВт млн. тонн умовно- го палива	0,08 0,07	0,01	0,01 0,01	0,01 0,01	0,02 0,02	0,03 0,03
реалізації проєктів з перероблення тор- фу та виготовлення торфобрикетів, фрезерного торфу	млн. тонн млн. тонн умовно- го палива	0,6 1,14	0,06 0,11	0,12 0,23	0,12 0,23	0,12 0,23	0,18 0,34
реалізації проєктів з будівництва уста- новок для генерації електроенергії з ви- користанням енергії біомаси	МВт млн. тонн умовно- го палива	0,75 0,26	0,03 0,01	0,08 0,03	0,15 0,05	0,2 0,07	0,29 0,1
реалізації пілотних проєктів з будів- ництва геотермальних теплових елек- тростанцій з використанням супутньо- го газу	МВт млн. тонн умовно- го палива	461,5 2,54	8,5 0,02	43 0,14	87 0,37	130 0,73	193 1,28
реалізації проєктів з будівництва уста- новок для виробництва синтетично- го палива	МВт млн. тонн умовно- го палива	200 0,41		15 0,01	30 0,04	46 0,1	109 0,26
впровадження технологій використання промислового газу	—»—	48,48	8,86	9,37	9,67	9,98	10,6
впровадження технологій використання низьконапірного газу, видобутого з ро- довищ нафти і газу	млн. тонн умовно- го палива	2,6	0,4	0,4	0,6	0,6	0,6
реалізації проєктів з будівництва уста- новок для виробництва синтетично- го палива	—»—	25,22		6,08	6,08	6,08	6,98

* Кількість умовного палива розраховано нарастаючим підсумком.».

2. У Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо ефективного використання енергетичних ресурсів та енергозбереження, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2011 р. № 1056:

1) у підпункті 4¹ пункту 3:

абзац восьмий викласти в такій редакції:

«– багатозонних (багатотарифних) приладів обліку електричної енергії (лічильників активної електричної енергії) та відповідного додаткового обладнання і матеріалів до них, інтелектуальних лічильників електричної енергії;»;

доповнити підпункт абзацами такого змісту:

«– електроакумуючих систем (систем накопичення енергії);

- обладнання для заряджання електричних транспортних засобів;»;

2) у тексті Порядку цифри «2010—2020» замінити цифрами «2010—2021».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 вересня 2020 р. № 897
Київ

Про внесення змін до Порядку
відшкодування вартості послуги з догляду
за дитиною до трьох років
«муніципальна няня»

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести до Порядку відшкодування вартості послуги з догляду за дитиною до трьох років «муніципальна няня», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 р. № 68 «Деякі питання надання послуги з догляду за дитиною до трьох років «муніципальна няня» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 16, ст. 543), зміни, що додаються.

2. Установити, що протягом одного місяця з дня набрання чинності цієї постановою батьки, опікуни дитини віком до трьох років, які отримують відшкодування вартості послуги з догляду за дитиною до трьох років «муніципальна няня» (далі — компенсація послуги «муніципальна няня»), повинні підтвердити своє право на отримання компенсації послуги «муніципальна няня» шляхом подання структурним підрозділам з питань соціального захисту населення районних, районних у м.м. Києві та Севастополі держадміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад документів, передбачених пунктами 5—7 змін, що додаються.

У разі невідповідності права на отримання компенсації послуги «муніципальна няня» її виплата припиняється з місяця, що настає за місяцем виникнення обставин, які призвели до втрати права на отримання такої компенсації.

3. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування, крім абзацу третього пункту 3 змін, який набирає чинності з 1 січня 2021 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 30 вересня 2020 р. № 897

ЗМІНИ.
що вносяться до Порядку відшкодування вартості послуги з догляду за дитиною до трьох років «муніципальна няня»

1. Абзац четвертий пункту 2 викласти в такій редакції:

«муніципальна няня — будь-яка фізична особа — підприємець (КВЕД 97.00 та / або КВЕД 88.91) / юридична особа (КВЕД 78.20 та/або КВЕД 85.10), яка надає послугу з догляду за дітьми та з якою укладено договір про здійснення догляду за дитиною до трьох років, крім державних і комунальних закладів дошкільної освіти, батьків та опікунів дитини.».

2. У пункті 3:

1) абзац перший після слів «(далі — компенсація послуги «муніципальна няня»)» доповнити словами «за здійснення догляду за дитиною протягом місяця»;

2) абзац другий викласти в такій редакції:

«Призначення та виплата грошової компенсації здійснюється структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у м.м. Києві та Севастополі держадміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад (далі — місцевий структурний підрозділ з питань соціального захисту населення)».

3. Пункт 4 викласти в такій редакції:

«4. Компенсація послуги «муніципальна няня» виплачується отримувачу послуги «муніципальна няня» в розмірі зайнятої вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, дитиною, яка отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, який не встановлено інвалідність, компенсація послуги «муніципальна няня» виплачується у двох розмірах прожиткового мінімуму на дітей віком до шести років, встановленого на 1 січня відповідного року, але не більше від вартості послуги «муніципальна няня», сплаченої отримувачем послуги «муніципальна няня».

У разі догляду за дитиною з інвалідністю, дитиною, хворою на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, дитиною, яка отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, який не встановлено інвалідність, з різних сімей за адресою, визначеною муніципальною нянею.».

4. У пункті 5:

1) доповнити пункт після абзацу першого новими абзацами такого змісту:

«Компенсація послуги «муніципальна няня» надається отримувачем послуги «муніципальна няня» за умови зайнятості кожного з батьків, опікунів дитини відповідно до Закону України «Про зайнятість населення», за винятком отримувачів послуги «муніципальна няня», які здійснюють догляд за дитиною з інвалідністю, дитиною, хворою на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, дитиною, яка отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, який не встановлено інвалідність, а також отримувачів послуги «муніципальна няня», у яких одночасно народилося троє і більше дітей.

Компенсація послуги «муніципальна няня» надається у разі, коли один або обидва з батьків, опікунів не зайняті та є особами з інвалідністю I або II групи.».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом четвертим;

2) абзац четвертий після слів «відповідно до законодавства» доповнити словами «, отримувачем послуги «муніципальна няня», які перебувають у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку».

5. Абзац другий пункту 6 викласти в такій редакції:

«У договорі має бути зазначено, зокрема, назву послуги, її обсяг з визначенням конкретних заходів, інформацію про дітей, за якими здійснюється догляд, та інформацію про особу, яка здійснює догляд за такими дітьми, умови та строк надання послуги, її вартість, періодичність оплати, відповідальність сторін, місце проживання отримувача послуги «муніципальна няня», місце проживання муніципальної няні (для фізичних осіб — підприємців)/місцезнаходження муніципальної няні (для юридичних осіб)».

6. Пункт 7 викласти в такій редакції:

«7. Для отримання компенсації послуги «муніципальна няня» отримувач послуги «муніципальна няня» подає заяву та документи/відомості у паперовій та електронній формі, зазначені в пунктах 8 і 9 цього Порядку.

До 1 січня 2021 р. заяву разом з документами, необхідними для отримання компенсації послуги «муніципальна няня», приймається від отримувачів послуги «муніципальна няня» місцевими структурними підрозділами з питань соціального захисту населення.

З 1 січня 2021 р. заяву разом з документами, необхідними для отримання компенсації послуги «муніципальна няня», приймається від отримувачів послуги «муніципальна няня» місцевими структурними підрозділами з питань соціального захисту населення лише у разі надіслання їх поштою або в електронній формі (через офіційний веб-сайт Мінсоцполітики, інтегровані з ним інформаційні системи органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування або Єдиний державний веб-портал електронних послуг).

Заяви разом з документами, необхідними для отримання компенсації послуги «муніципальна няня», також приймаються уповноваженими посадовими особами виконавчого органу сільської, селищної, міської ради відповідної територіальної громади (далі — посадові особи виконавчого органу) та посадовими особами центру надання адміністративних послуг, які передають їх протягом трьох робочих днів з дати їх надходження відповідному місцевому структурному підрозділу з питань соціального захисту населення.

До 1 березня 2021 р. посадова особа виконавчого органу або центру надання адміністративних послуг, яка приймає заяву разом з документами, необхідними для отримання компенсації послуги «муніципальна няня», за наявності технічної можливості реєструє заяву та формує електронну справу (заповнює відповідні електронні форми з використанням інформаційних систем Мінсоцполітики) і не пізніше ніж наступного робочого дня надсилає електронну справу відповідному місцевому структурному підрозділу з питань соціального захисту населення електронною формою (у паперовій формі передаються відповідному місцевому структурному підрозділу з питань соціального захисту населення не рідше ніж раз на два тижні.».

7. У пункті 8:

1) абзаці третій — п'ятий і сьомий викласти в такій редакції:

«заяву про перерахування коштів для компенсації послуги «муніципальна няня» із зазначенням рахунка в установі банку, вибраного отримувачем послуги «муніципальна няня» відповідно до Порядку виплати пенсій та грошової допомоги через поточні рахунки в банках, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 1999 р. № 1596 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 35, ст. 1803; 2016 р., № 79, ст. 2636);

копію договору між отримувачем послуги «муніципальна няня» та муніципальною нянею;

документи, що підтверджують витрати на оплату муніципальній няні вартості послуги «муніципальна няня», сплаченої отримувачем послуги «муніципальна няня» (виписка з банківського рахунка, касовий чек, товарний чек, розрахункова квитанція, оформлені відповідно до Положення про форму та зміст розрахункових документів, затвердженого наказом Мініфіну від 21 січня 2016 р. № 13, Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженого наказом Мініфіну від 24 травня 1995 р. № 88, за місяць, в якому подано заяву.»;

«свідчення про народження дитини. У разі народження дитини за кордоном та відсутності свідчення про народження, виданого органами державної реєстрації актів цивільного стану України, — копія виданого компетентним органом країни перебування та легалізованого в установленому порядку документа про народження дитини, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, з перекладом на українську мову. Вірність перекладу або справжність підпису перекладача засвідчується нотаріально;»;

2) доповнити пункт абзацами такого змісту:

«довідки про захворювання дитини на тяжке перинатальне ураження нервової системи, тяжку вроджену ваду розвитку, рідкісне орфанне захворювання, онкологічне, онкогематологічне захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкий психічний розлад, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гостре або хронічне захворювання нирок IV ступеня, про те, що дитина отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги (у разі потреби);

медичного висновку лікарсько-консультативної комісії про наявність у дитини інвалідності (для дітей з інвалідністю);

трудової книжки отримувача послуги «муніципальна няня» та документа з місця роботи, що підтверджує надання відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку/довідки з Пенсійного фонду України про сплату єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (індивідуальні відомості про застраховану особу за формою ОК-7) (для фізичних осіб — підприємців);

довідки медико-соціальної експертної комісії про встановлення групи інвалідності (для осіб з інвалідністю).».

8. Пункт 9 викласти в такій редакції:

«9. В електронній формі отримувач послуги «муніципальна няня» подає такі документи:

електронну заяву про надання компенсації послуги «муніципальна няня»;

електронну заяву про перерахування коштів для компенсації послуги «муніципальна няня» із зазначенням рахунка в установі банку, вибраного отримувачем послуги «муніципальна няня» відповідно до Порядку виплати пенсій та грошової допомоги через поточні рахунки в банках, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 1999 р. № 1596 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 35, ст. 1803; 2016 р., № 79, ст. 2636);

скановану копію договору між отримувачем послуги «муніципальна няня» та муніципальною нянею;

відомості, що підтверджують витрати на оплату муніципальній няні вартості послуги «муніципальна няня» (виписка з банківського рахунка, касовий чек, товарний чек, розрахункова квитанція, оформлені відповідно до Положення про форму та зміст розрахункових документів, затвердженого наказом Мініфіну від 21 січня 2016 р. № 13, Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженого наказом Мініфіну від 24 травня 1995 р. № 88, за місяць, в якому подано заяву, в електронній формі.

До заяви додаються:

відомості про свідоцтво про народження дитини (серія, номер, дата видачі, прізвище, ім'я, по батькові дитини, прізвище, ім'я, по батькові батьків), номер актового запису в книзі державної реєстрації народження. У разі народження дитини за кордоном та відсутності свідчення про народження, виданого органами державної реєстрації актів цивільного стану України, — сканована копія виданого компетентним органом країни перебування та легалізованого в установленому порядку документа про народження дитини, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, з перекладом на українську мову. Вірність перекладу або справжність підпису перекладача засвідчується нотаріально;

сканована копія документа, що підтверджує законні підстави проживання на території України (для іноземців та осіб без громадянства);

сканована копія рішення районної, районної у м.м. Києві та Севастополі держадміністрації, виконавчого органу міської, районної у місті (у разі її утворення) ради, сільської, селищної ради об'єднаної територіальної громади або суду про встановлення опіки (в разі здійснення опіки над дитиною);

сканована копія довідки про захворювання дитини на тяжке перинатальне ураження нервової системи, тяжку вроджену ваду розвитку, рідкісне орфанне захворювання, онкологічне, онкогематологічне захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкий психічний розлад, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гостре або хронічне захворювання нирок IV ступеня, про те, що дитина отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги (у разі потреби);

сканована копія медичного висновку лікарсько-консультативної комісії про наявність у дитини інвалідності (для дітей з інвалідністю);

сканована копія трудової книжки отримувача послуги «муніципальна няня» та документа з місця роботи, що підтверджує надання відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку/довідки з Пенсійного фонду України про сплату єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (індивідуальні відомості про застраховану особу за формою ОК-7) (для фізичних осіб — підприємців);

сканована копія довідки медико-соціальної експертної комісії про встановлення групи інвалідності (для осіб з інвалідністю).

На заяву та відомості, що подаються в електронній формі, накладається кваліфікований електронний підпис отримувача компенсації послуги «муніципальна няня» або удосконалений електронний підпис. Відомості про прізвище, ім'я, по батькові дитини отримувача компенсації послуги «муніципальна няня», реєстраційний номер платника податків (крім фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовились від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу та мають про це відмітку в паспорті) та дані паспорта громадянина України отримувача компенсації послуги «муніципальна няня» отримуються з кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису.».

9. Пункт 11 викласти в такій редакції:

«11. Місцеві структурні підрозділи з питань соціального захисту населення: розглядають подані документи; перевіряють факт реєстрації фізичної особи — підприємця/юридичної особи, яка надає послугу з догляду за дітьми, з якою укладено договір на підставі відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань; протягом десяти робочих днів з дати надходження документів приймають рішення про призначення/відмову в призначенні компенсації послуги «муніципальна няня»; протягом трьох робочих днів після прийняття рішення про призначення/відмову в призначенні компенсації послуги «муніципальна няня» письмово або в електронній формі інформують отримувача послуги «муніципальна няня» про прийняте рішення.

Отримувачу послуги «муніципальна няня» може бути відмовлено у призначенні компенсації послуги «муніципальна няня» у разі подання неповного пакета документів, передбаченого пунктами 8 і 9 цього Порядку, відсутності інформації про муніципальну няню в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань та/або викладення недостовірної інформації в договорі.

Підставою для відмови в призначенні або для припинення виплати компенсації послуги «муніципальна няня» є також установлення факту порушення:

муніципальною нянею — вимог, передбачених абзацами третім і четвертим пункту 4 цього Порядку;

отримувачем послуги «муніципальна няня» — вимог, передбачених абзацами другим і третім пункту 5 цього Порядку.».

10. Пункт 12 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі продовження строку дії цього договору виплати компенсації послуги «муніципальна няня» продовжується за заявою отримувача послуги «муніципальна няня» з місяця подання заяви.».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім.

11. Абзаці другий і третій пункту 13 викласти в такій редакції:

«до 5 числа місяця, наступного за місяцем, в якому надано послугу «муніципальна няня», подає в письмовій (електронній) формі чи в будь-який інший зручний спосіб (зокрема, шляхом надіслання сканованих копій) місцевому структурному підрозділу з питань соціального захисту населення документи, що підтверджують витрати на оплату муніципальній няні вартості послуги «муніципальна няня»;

протягом одного робочого дня інформує про розірвання договору, продовження строку його дії або про інші обставини, що можуть вплинути на надання муніципальною нянею послуги «муніципальна няня».».

12. Абзац перший пункту 17 викласти в такій редакції:

«17. Виплата раніше призначеної компенсації послуги «муніципальна няня» припиняється, якщо отримувачем послуги «муніципальна няня» було приховано або навмисно подано недостовірні відомості про здійснення догляду за дитиною до трьох років, які вплинули на призначення компенсації послуги «муніципальна няня», з підстав, визначених абзацами сьомим — дев'ятим пункту 11 цього Порядку, внаслідок чого було надірявлено кошти, — з місяця, в якому виявлено порушення.».

13. У тексті Порядку слово «(усиновлювачі)» в усіх відмінках виключити.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 вересня 2020 р. № 893
Київ

Деякі питання територіальних органів
Державної податкової служби

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Ліквідувати як юридичні особи публічного права територіальні органи Державної податкової служби за переліком згідно з додатком.
2. Установити, що:
тимчасово, до визначення схеми посадових окладів державних службовців Державної податкової служби, її територіальних органів та державних податкових інспекцій, посадові оклади, визначені для відповідних категорій (підкатегорій) посад територіальних органів Державної податкової служби, що будуть утворені згідно з абзацом четвертим пункту 3 цієї постанови, відповідатимуть посадовим окладам категорій (підкатегорій) посад територіальних органів Державної податкової служби, що ліквідуються згідно з пунктом 1 цієї постанови;
територіальні органи Державної податкової служби, що ліквідуються відповідно до пункту 1 цієї постанови, продовжують здійснювати свої повноваження та функції до утворення Державною податковою службою територіальних органів згідно з абзацом четвертим пункту 3 цієї постанови та прийняття рішення про можливість забезпечення здійснення такими органами повноважень та функцій територіальних органів, що ліквідуються. Таке рішення приймається Державною податковою службою після здійснення заходів, пов'язаних із внесенням до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань даних про територіальні органи Державної податкової служби, що будуть утворені згідно з абзацом четвертим пункту 3 цієї постанови, як відокремлені підрозділи юридичної особи публічного права, затвердженням положень про них, структур, штатних розписів, кошторисів та заповненням 30 відсотків вакансій; права та обов'язки територіальних органів Державної податкової служби, що ліквідуються відповідно до пункту 1 цієї постанови, переходять Державній податковій службі та її територіальним органам у межах, визначених положеннями про Державну податкову службу та її територіальні органи;
строк заявлення кредиторима своїх вимог становить два місяці.
3. Державній податковій службі забезпечити:
утворення комісій з ліквідації територіальних органів Державної податкової служби, що ліквідуються відповідно до пункту 1 цієї постанови;
здійснення заходів щодо ліквідації територіальних органів Державної податкової

служби, що ліквідуються відповідно до пункту 1 цієї постанови;
утворення територіальних органів Державної податкової служби відповідно до статті 21¹ Закону України "Про центральні органи виконавчої влади";
передачу майна територіальних органів Державної податкової служби, що ліквідується відповідно до пункту 1 цієї постанови, територіальним органам Державної податкової служби, що будуть утворені згідно з абзацом четвертим цього пункту.
Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

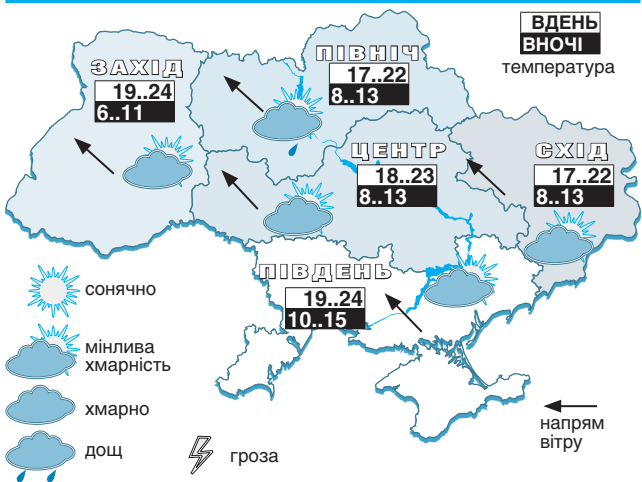
Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 30 вересня 2020 р. № 893

ПЕРЕЛІК

територіальних органів Державної податкової служби, що ліквідуються

Головне управління ДПС у Вінницькій області
Головне управління ДПС у Волинській області
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області
Головне управління ДПС у Донецькій області
Головне управління ДПС у Житомирській області
Головне управління ДПС у Закарпатській області
Головне управління ДПС у Запорізькій області
Головне управління ДПС у Івано-Франківській області
Головне управління ДПС у Київській області
Головне управління ДПС у Кіровоградській області
Головне управління ДПС у Луганській області
Головне управління ДПС у Львівській області
Головне управління ДПС у Миколаївській області
Головне управління ДПС в Одеській області
Головне управління ДПС у Полтавській області
Головне управління ДПС у Рівненській області
Головне управління ДПС у Сумській області
Головне управління ДПС у Тернопільській області
Головне управління ДПС у Харківській області
Головне управління ДПС у Херсонській області, Автономній Республіці Крим та м. Севастополі
Головне управління ДПС у Хмельницькій області
Головне управління ДПС у Черкаській області
Головне управління ДПС у Чернівецькій області
Головне управління ДПС у Чернігівській області
Головне управління ДПС у м. Києві
Офіс великих платників податків ДПС
Інформаційно-довідковий департамент ДПС

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ
НА 3 ЖОВТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+8 +13	+17 +22	Черкаська	+8 +13	+18 +23
Житомирська	+6 +11	+17 +22	Кіровоградська	+8 +13	+18 +23
Чернігівська	+7 +12	+15 +20	Полтавська	+8 +13	+16 +21
Сумська	+7 +12	+15 +20	Дніпропетровська	+8 +13	+18 +23
Закарпатська	+7 +12	+19 +24	Одеська	+11 +16	+18 +23
Рівненська	+6 +11	+19 +24	Миколаївська	+10 +15	+19 +24
Львівська	+6 +11	+19 +24	Херсонська	+10 +15	+19 +24
Івано-Франківська	+5 +10	+19 +24	Запорізька	+8 +13	+17 +22
Волинська	+6 +11	+19 +24	Харківська	+8 +13	+17 +22
Хмельницька	+6 +11	+19 +24	Донецька	+8 +13	+17 +22
Чернівецька	+6 +11	+19 +24	Луганська	+7 +12	+17 +22
Тернопільська	+6 +11	+19 +24	Крим	+10 +15	+19 +24
Вінницька	+6 +11	+18 +23	Київ	+10 +12	+19 +21

УкрГідрометцентр

У зв'язку із закінченням IV кліматичного періоду (1991—2020) кліматологи Центральної геофізичної обсерваторії імені Бориса Срезневського визначили нові кліматичні норми для міста Києва у вересні температури повітря і опадів.
Нові значення такі: температура повітря +14,9°C (було +13,9°C), опади 58 мм (було 47 мм).

У провадженні Вищого антикорупційного суду перебуває обвинувальний акт із матеріалами судового провадження у кримінальному провадженні за № 4201400000000071 за обвинуваченням Меденцева Павла Анатолійовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 368 КК України.

У зв'язку з цим викликається Меденцев Павло Анатолійович, 30.03.1983 року народження, уродженець м. Одеси, зареєстрований за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, буд. 22, корп. 1, кв. 204, останнє відоме місце проживання: м. Одеса, вул. Баштанна, буд. 7/3, який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 368 КК України, у судове засідання, яке відбудеться 05 жовтня 2020 року о 17:30 годині у приміщенні Вищого антикорупційного суду (місто Київ, проспект Перемоги, 41), **головуючий суддя: Коліуш О.Л., судді: Ткаченко О.В., Шкодіні Я.В.**

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайдомленим з її змістом.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК НА СУДОВИЙ РОЗГЛЯД СПРАВИ
ЗА ВІДСУТНІСТЮ ОБВИНУВАЧЕНОГО У ПОРЯДКУ СПЕЦІАЛЬНОГО
СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Обвинувачений Дудченко Євген Геннадійович, 07.06.1985 року народження, останнє відоме місце провадження: Херсон, вул. Перекопська, 163, кв. 65 відповідно до абз. 5 ч. 3 ст. 323 КПК України повідомляється про те, що 15.04.2019 року Херсонським міським судом Херсонської області по кримінальному провадженню №12018230020001005 за обвинуваченням Дудченка Євгена Геннадійовича за ст. 115 ч. 2 п. 6, 187 ч. 4, 289 ч. 3 КК України постановлено ухвалу про здійснення розгляду справи за відсутністю обвинуваченого (in absentia) у порядку спеціального судового провадження.
Також Дудченко Є. Г. повідомляється про те, що йому необхідно з'явитися 16.10.2020 року о 8-00 год. у каб. 208 до Херсонського міського суду Херсонської області за адресою: м. Херсон, вул. Маяковського, 6/29 для участі у розгляді кримінального провадження №766/8832/19 за ст. 115 ч. 2 п. 6, 187 ч. 4, 289 ч. 3 КК України як обвинуваченому.
Повну інформацію можливо знайти на офіційному сайті Херсонського міського суду Херсонської області ksm.ks.court.gov.ua
Суддя Корольчук Н.В.

ОГОЛОШЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваний Садовник Дмитро Миколайович, 10.04.1976 р. н., уродженець смт Комишуваха Оріхівського району Запорізької області, відповідно до вимог ст.ст. 133, 138, 139, 297-5 КПК України викликається із захисником 07 жовтня 2020 року на 10:00 год. до слідчого першого відділу Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Єни А.Л. у каб. №521 за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, для вручення повідомлення про нову підозру, допиту як підозрюваного та проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні №4201400000001149 від 24.10.2014 за ч. 2 ст. 28, ч. 3 ст. 365; ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 365 (в редакції від 07.04.2011); ч. 3 ст. 258 (в редакції від 21.09.2006); ч. 4 ст. 41, ст. 340; ч. 4 ст. 41, п.п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 (в редакції від 05.11.2009); ч. 4 ст. 41, ч. 2 ст. 15, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 (в редакції від 05.11.2009); ч. 4 ст. 262 КК України.

Відповідно до статті 138 КПК України. Поважні причини неприбуття особи на виклик
1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Відповідно до статті 139 КПК України. Наслідки неприбуття на виклик
1. Якщо підозрюваний, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб — у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора.
2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка може бути застосовано привід.
5. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважних причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим та оголошення його у міждержавний та/або міжнародний розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Відповідно до статті 297-5 КПК України. Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційних веб-сайтах органів, що здійснюють досудове розслідування. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження підозрюваний вважається належним чином ознайдомленим з її змістом.

Втрачені року документи на моторне судно (гідроцикл) BRP Seadoo RXP-X 260 з номерним знаком CA-YDV 18546 С 313, власник Тімофєєв Вячеслав Вікторович. Дані реєстраційні документи вважати недійсними.	Втрачений судновий квиток на човен «Казанка-5м», 1978 р.в., бортовий № КАС-0948 К, власник — Калітвянський Олег Олександрович, вважати недійсним.	Після смерті Растрігіна Миколи Миколайовича, 04.12.1954 р.н., який помер 07.09.2020 р. відкрилась спадщина. Спадкоємцям необхідно звернутись до приватного нотаріуса Київського міськнотокругу В.М. Коновалової.	Приватний нотаріус Харківського міського нотаріального округу Герасимова О.О. повідомляє про те, що після смерті КОСТЕНКА Василя Олександровича, 1927 р. н., який помер 01 квітня 2020 року в місті Харкові, відкрилась спадщина. Спадкоємцям, які бажають оформляти спадщину, пропонується звернутися до приватного нотаріуса Герасимової О.О. за адресою: м. Харків, пров. Північний, 1, оф. №3.
--	---	---	--

Прокуратурою Автономної Республіки Крим та міста Севастополя здійснюється процесуальне керівництво досудовим розслідуванням у кримінальному провадженні № 42016000000002449 від 15.09.2016 за підозрою Двірник Надії Вікторівни, 18.11.1974 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (державна зрада).
В межах вказаного кримінального провадження стосовно вказаної особи зібрано достатньо доказів для складання обвинувального акта, у зв'язку із викладенням, керуючись ст. ст. 110, 290 КПК України, пропонуємо підозрюваній Двірник Надії Вікторівні, 18.11.1974 року народження, прибути разом зі своїм захисником до прокурора відділу прокуратури Автономної Республіки Крим та міста Севастополя Бавикіна В.В. (м. Київ, вул. Ділова, 24, перший поверх) у період з 05.10.2020 по 07.10.2020 (з 09:00 по 18:00) для проведення вказаної процесуальної дії.

Розшукуються спадкоємці
ЛАВРИНЕЦЬ Феодосії Трохимівни,
23.03.1930 року народження, яка померла 02 жовтня 2019 року, з питань оформлення спадкових прав спадкоємцями прошу звертатись протягом місяця з дня публікації оголошення до приватного нотаріуса Марганецького міського нотаріального округу Їрьоменко Є.Г. за адресою: Дніпропетровська обл., м. Марганець, вул. Єдності, буд. 76, кв. 49, телефон для довідок: +38 (050) 749 17 62.

Розшукуються спадкоємці
ОЛІЙНИК Зінаїди Григорівни,
1937 року народження, яка померла 22 квітня 2020 року, мешкала в м. Дніпро по вул. Будівельників. Звертатися до 22.10.2020 року за адресою Дніпропетровська обл., м. Дніпро, вул. Титова, буд. 27, кв. 59, телефон +380962872336. Приватний нотаріус Антонова Т.Є.

В провадженні **судді Білоцерківського міськрайонного суду Київської області Гавенко О.Л.** перебуває обвинувальний акт у кримінальному провадженні відносно Каждана Сергія Владленовича за ознаками злочину, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42015100010000016 від 06.02.2015 року.

Розгляд підготовчого судового засідання відбудеться 16 листопада 2020 року о 12 год. 40 хв. в приміщенні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області за адресою: Київська область, м. Біла Церква, вул. Першотравнева, 4-а.

У П'ятій ХМДНК відкрито спадкову справу після померлого 17.12.2004 року
РОМАНЧЕНКА
Валентина Павловича,
23.07.1937 р.н. Можливим спадкоємцям пропонується з'явитися до нотаріальної контори за адресою: м. Харків, вул. Валентинівська, 27-Г, протягом 3-х тижнів від публікації.

ТДВ «СК «Ю.Ес. Ай.»

повідомляє про втрату **бланку суворой звітності** полісу ОСЦПВ в кількості одна шт.: А04168835.

Вважати зазначений вище бланк недійсним.